Łódź, dnia 1 października 1936 r.

Łódzki

Dziennik Wojewódzki

№ 20

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

I. ZARZĄDZENIE, ORZECZENIA i OGŁOSZENIA.

II. PISMA OKÓLNE.

III. WYKAZ.

IV. PUBLIKACJE INNYCH WŁADZ.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Dział urzędowy.

347.
ZARZĄDZENIE WOJEWODY ŁÓDZKIEGO
z dnia 22 września 1936 r.

w sprawie dozoru nad mlekiem i jego przetworami na terenie m. Łodzi.

Na podstawie § 26 p. c Rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 9 grudnia 1932 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych i Ministrem Przemysłu i Handlu o dozorze nad mlekiem i jego przetworami, uwzględniając warunki gospodarcze i techniczne w m. Łodzi (D. U. R. P. Nr. 19 poz. 128 z 1933 r.) zarządzam co następuje:

I. 1) Sprzedaż mleka i śmietanki z dostawą do mieszkań jest dozwolona tylko w oddzielnych naczyniach zamkniętych, zabezpieczających mleko (śmietankę) od zanieczyszczeń i zaopatrzonych w wyraźny niedający się usunąć napis, zawierający imię, nazwisko i adres właściciela mleka (§ 16 ust. 2 wyżej przytoczonego rozporządzenia).

2) Sprzedaż mleka i śmietanki na targach, placach i ulicach jest dozwolona tylko z naczyń zamkniętych, zaopatrzonych w krany (wózków zaopatrzonych w krany). Na naczyniach powinien być umieszczony wyraźny niedający się zmyć napis, zawierający imię, nazwisko i adres właściciela mleka (§ 16 ust. 3 wyżej przytoczonego rozporządzenia).

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie w mieście Łodzi w sposób następujący:

1) na terenie Komisarjatów Pol. Państwowej VII i X-go z dniem 1 listopada 1936 r.

2) na pozostałych terenach miasta Łodzi postanowienia art. 16 ust. 2 i 3 wejdą w życie w terminach, co do których wydane zostanie osobne zarządzenie.

Winni naruszenia przepisów niniejszego zarządzenia podlegają karze pozbawienia wolności do 6 tygodni i grzywnie do 500 zł. — lub jednej z tych kar (Rozp. Prez. R. P. z 22/III. 28 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (D. U. R. P. poz. 343).

II. Równocześnie przypominam, że w myśl § 15 ust. 2 i ust. 3 Rozporządzenia Min. Op. Sp. z d. 9. XII. 32 (D. U. R. P. Nr. 19, poz. 128) „o dozorze nad mlekiem i jego przetworami"— sprzedaż mleka na miarę dopuszczalna jest tylko w takich sklepach, które obok mleka i przetworów mlecznych prowadzą sprzedaż jaj, pieczywa (w gablotkach) oraz produktów w szczelnem opakowaniu drobnicowem (puszki, słoiki, pudełka i t. p.) Sprzedaż innych produktów kwalifikuje sklep, jako miejsce sprzedaży niezróżniczkowanej, to znaczy, w sklepach takich dopuszczalną jest sprzedaż mleka jedynie w butelkach.

Wojewoda:
(—) Al. Hauke-Nowak.

348.
ORZECZENIE WOJEWODY ŁÓDZKIEGO
z dnia 27 maja 1936 r.

w sprawie zmiany granic obwodu rybackiego jeziora Lubotyń na strudze bez nazwy w dorzeczu rzeki Noteci.

Na mocy art. 19 i 20 ustawy z dnia 7 marca 1932 r. o rybołówstwie (Dz. U. R. P. Nr. 35 poz. 357) w brzmieniu art. 67 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110 poz. 976) granicę obwodu rybackiego jeziora Lubotyń na strudze bez nazwy w dorzeczu rzeki Noteci, ustalonego orzeczeniem Wojewody łódzkiego z dnia 5 maja 1934 r. w sprawie podziału wód otwartych dorzecza rzeki Noteci na obwody rybackie (Łódz. Dz. Wojew. Nr. 11 poz. 131) zmieniam następująco:

z obwodu rybackiego jezioro Lubotyń na strudze bez nazwy w dorzeczu rzeki Noteci wyłączam torfowiska przylegające do północno-zachodniej części jeziora Lubotyń.

Na skutek powyższej zmiany wymieniony obwód rybacki otrzymuje następujące nazwanie i opis granic:

Obwód rybacki jezioro Lubotyń na strudze bez nazwy w dorzeczu rzeki Noteci.

Obwód ten obejmuje obszar wody otwartej jeziora Lubotyń. Granicę obwodu na odpływie stanowi droga Lubotyń-Sompolno.

Opisany obwód rybacki leży w obrębie gminy Lubotyń, powiatu kolskiego i gminy Boguszyce, powiatu nieszawskiego.

Właściwą powiatową władzą administracji ogólnej dla wymienionego obwodu jest Starosta Powiatowy kolski.

Od niniejszego orzeczenia służy odwołanie do Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego łódzkiego w ciągu czternastu dni od dnia ogłoszenia orzeczenia w właściwych gminach.

Uzasadnienie.

Zmiana granic obwodu rybackiego jezioro Lubotyń na strudze bez nazwy w dorzeczu rzeki Noteci, ustalonych orzeczeniem Wojewody łódzkiego z dnia 5 maja 1934 r. nastąpiła na skutek zmienionych ostatnio miejscowych stosunków wodnych i przy uwzględnieniu przyrodzonych warunków hodowlanych i gospodarczych rybackich, stosownie do postanowień ustawy o rybołówstwie z dnia 7 marca 1932 r. w szczególności art. 19 i 20 z uwzględnieniem postanowień pkt. 3 art. 75 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 36 poz. 341).

Orzeczenie niniejsze zgodnie z ust. 2 art. 20 ustawy o rybołówstwie nie narusza wykonalności istniejącej umowy o dzierżawę obwodu rybackiego jezioro Lubotyń na strudze bez nazwy w dorzeczu rzeki Noteci, do której mają zastosowanie postanowienia art. 24 ust. o ryb. Wobec tego należało orzec jak wyżej.

Wojewoda:

(—) Al. Hauke-Nowak.

349.

Odpis.

ORZECZENIE WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 27 maja 1936 roku

w sprawie zmiany granic obwodu rybackiego jezioro Brdowskie na rzece Noteci Nr. 4.

Na mocy art. 19 i 20 ustawy z dnia 7 marca 1932 r. o rybołówstwie (Dz. U. R. P. Nr. 35 poz. 357) w brzmieniu art. 67 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110 poz. 976) granice obwodu rybackiego jezioro Brdowskie na rzece Noteci Nr. 4, ustalonego orzeczeniem Wojewody łódzkiego z dnia 5 maja 1934 r. w sprawie podziału wód otwartych dorzecza rzeki Noteci na obwody rybackie, zmieniam następująco:

z obwodu rybackiego jezioro Brdowskie na rzece Noteci Nr. 4 wyłączam torfowiska przy zachodnim brzegu jeziora Brdowskiego, od strony Radoszewic i strugą wypływającą z jeziora Brdowskiego aż do mostu na drodze Izbica-Sompolno oraz torfowiska położone na północ od jeziora Brdowskiego za wyjątkiem torfowiska bezpośrednio przylegającego do północnego końca jeziora Brdowskiego i mającego z jeziorem Brdowskiem stałe połączenie, przydatne dla przepływu ryb.

Równocześnie z dołów potorfowych, położonych przy południowo-zachodnim brzegu jeziora Brdowskiego ustanawiam osobny obwód rybacki i na mocy art. 39 i 40 ustawy o rybołówstwie postanawiam zatwierdzić statut spółki rybackiej jeziorowej, którą utworzyli właściciele rybołówstw w dołach potorfowych, należących do tego obwodu.

Na skutek powyższych zmian obwody rybackie ustalone niniejszem orzeczeniem otrzymują następujące nazwanie i opis granic:

1.

Obwód rybacki jezioro Brdowskie na rzece Noteci Nr. 4.

Obwód ten obejmuje obszar wody otwartej jeziora Brdowskiego oraz dołu potorfowego bezpośrednio przylegającego do północnego końca jeziora Brdowskiego i mającego z jeziorem Brdowskiem stałe połączenie, przydatne dla przepływu ryb. Do tego obwodu należy również kanał łączący jezioro Brdowskie z jeziorem Długie na przestrzeni od jeziora Brdowskiego do mostu na drodze Brdów-Izbica. Granicę obwodu na strudze wypływającej z północnego końca jeziora Brdowskiego stanowi miejsce wyjścia tej strugi z jeziora.

Opisany obwód rybacki leży w obrębie gminy Lubotyń, powiatu kolskiego.

2.

Obwód rybacki dołów potorfowych brdowsko-radoszewickich w dorzeczu rzeki Noteci.

Obwód ten obejmuje obszar wody otwartej, dołów potorfowych, położonych przy południowo-zachodnim brzegu jeziora Brdowskiego, na terenie kolonji Brdów i majętności Radoszewice.

Opisany obwód rybacki leży w obrębie gminy Lubotyń, powiatu kolskiego.

Właściwą powiatową władzą administracji ogólnej dla wymienionych wyżej obwodów rybackich jest Starosta Powiatowy kolski.

Od niniejszego orzeczenia służy odwołanie do Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego Łódzkiego w ciągu czternastu dni od dnia ogłoszenia orzeczenia w gminie Lubotyń.

Uzasadnienie.

Zmiana granic obwodu rybackiego jezioro Brdowskie na rzece Noteci Nr. 4 ustalonych orzeczeniem Wojewody łódzkiego z dnia 5 maja 1934 r. oraz ustalenie nowych granic tego obwodu i utworzenie obwodu rybackiego z dołów potorfowych brdowsko-radoszewickich nastąpiło na skutek zmienionych ostatnio miejscowych stosunków wodnych i przy uwzględnieniu przyrodzonych warunków hodowlanych i gospodarczych rybackich, stosownie do postanowień ustawy o rybołówstwie z dnia 7 marca 1932 r., w szczególności art. 19 i 20 z uwzględnieniem postanowień p. 3 art. 75 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. P. Nr. 36 poz. 341).

Orzeczenie niniejsze, zgodnie z art. 20 i ust. 2 ustawy o ryb. nie narusza wykonalności istniejącej umowy o dzierżawę obwodu rybackiego jezioro Brdowskie na rzece Noteci Nr. 4 do której mają zastosowanie postanowienia art. 24 ustawy o rybołówstwie. Wobec tego należało orzec jak wyżej.

Wojewoda:

(—) Al. Hauke-Nowak.

350.

OGŁOSZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŁÓDZKIEGO

z dnia 11 września 1936 r. Nr. RR. V. 3 a/30

o utworzeniu obwodu rybackiego jezioro Powidzkie na strudze Mesznie.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 25 marca 1935 r. o ogłaszaniu orzeczeń o tworzeniu i zmianach obwodów rybackich (Dz. U. R. P. Nr. 24 poz. 165) podaję do wiadomości osobom zainteresowanym, że orzeczeniem Wojewody Poznańskiego z dnia 10 lipca 1936 r. w sprawie podziału na obwody rybackie wód otwartych w dorzeczu rzeki Warty, wydanem na podstawie art. 19 i 20 ustawy z dnia 7 marca 1932 r. o rybołówstwie (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 357) w brzmieniu ustalonem art. 67 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976) oraz w myśl okólnika Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych Nr. Z. Ryb. II. 1/35 z dnia 4 listopada 1932 r. o właściwości władzy w sprawach rybołówstwa na wodach stanowiących granicę dwóch województw (Dz. Urz. Min. Roln. i Ref. Roln. Nr. 6 poz. 123) został ustanowiony **obwód rybacki jezioro Powidzkie na strudze Mesznie,** który obejmuje obszar wody otwartej jeziora Powidzkiego łącznie z częścią tego jeziora t. zw. Huta. Do tego obwodu został włączony odcinek strugi Meszny od jej wypływu z jeziora Powidzkiego do mostu na drodze z Giwartowa do Słupcy.

Opisany obwód rybacki leży w obrębie gminy Powidz powiatu gnieźnieńskiego i gmin Ostrowite i Młodojewo, powiatu konińskiego.

Właściwą powiatową władzą administracji ogólnej dla wyżej wymienionego obwodu rybackiego jest Starosta Powiatowy w Gnieźnie.

Odwołania od powołanego wyżej orzeczenia Wojewody Poznańskiego mogą zainteresowani wnosić do Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego Poznańskiego w ciągu czternastu dni od dnia ogłoszenia orzeczenia w właściwych gminach.

Za Wojewodę:
(—) J. Orłowski
Naczelnik Wydziału.

351.

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO BRZEZIŃSKIEGO

z dnia 8. IX. 1936 r. Nr. K. 837/36/37

o wezwaniu do odbioru nakazu karnego.

Na podstawie art. 24 p. 3. rozp. Prez. Rzplitej z dn. 22. 3. 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36 poz. 341) zawiadamiam Pana Ludwika Skuza, syna N. N., iż w Starostwie Powiatowem Brzezińskiem pozostaje dla doręczenia Panu nakaz karny z dn. 10. VI. 1936 r. Nr. K. 837/36/37.

W wypadku niezgłoszenia się po odbiór wymienionego nakazu karnego (orzeczenia) uważać się je będzie jako doręczone z chwilą ukazania się Łódzkiego Dziennika Wojewódzkiego, w którym ogłoszenie niniejsze ukaże się poraz drugi.

Starosta Powiatowy
wz. (—) J. Ruka
Wicestarosta.

352.

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO BRZEZIŃSKIEGO

z dnia 8. IX. 1936 r. Nr. K. 555/36/37

o wezwaniu do odbioru nakazu karnego.

Na podstawie art. 24. p. 3. rozp. Prez. Rzplitej z dnia 22. 3. 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36 poz. 341) zawiadamiam Pana Michała Niewiadomskiego, syna Franciszka, iż w Starostwie Powiatowem Brzezińskiem pozostaje dla doręczenia Panu nakaz karny z dn. 23. V. 1936 r. Nr. K. 555/36/37.

W wypadku niezgłoszenia się po odbiór wymienionego nakazu karnego (orzeczenia) uważać się je będzie jako doręczone z chwilą ukazania się Łódzkiego Dziennika Wojewódzkiego, w którym ogłoszenie niniejsze ukaże się poraz drugi.

Starosta Powiatowy
wz. (—) J. Ruka
Wicestarosta.

353.

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO BRZEZIŃSKIEGO

z dnia 8. IX. 1936 r. Nr. K. 846/36/37

o wezwaniu do odbioru nakazu karnego

Na podstawie art. 24 p. 3. rozp. Prez. Rzplitej z dn. 22. 3. 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36 poz. 341) zawiadamiam Pana Szyje Celcera, syna N. N., iż w Starostwie Powiatowem Brzezińskiem pozostaje dla doręczenia Panu nakaz karny z dn. 10. VI. 1936 r. Nr. K. 846/36/37.

W wypadku niezgłoszenia się po odbiór wymienionego nakazu karnego (orzeczenia) uważać się je będzie jako doręczone z chwilą ukazania się Łódzkiego Dziennika Wojewódzkiego, w którym ogłoszenie niniejsze ukaże się poraz drugi.

Starosta Powiatowy
wz. (—) J. Ruka
Wicestarosta.

354.

OGŁOSZENIE STAROSTWA POWIATOWEGO PIOTRKOWSKIEGO

z dnia 14. IX. 1936 r. Nr. RR. IV. 1/18

o zamknięciu postępowania scaleniowego.

Starosta Piotrkowski na podstawie art. 36 ustawy z dnia 31. VII. 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. Nr. 92 z r. 1927, poz. 833) w brzmieniu ustalonem rozporz. Prezyd. Rzeczp. z dnia 11. VII. 32. r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) oraz art. 14 rozp. Prezyd. Rzeczp. z dn. 27. X. 33 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 635) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 11 sierpnia 1936 r. stało się wykonalne orzeczenie Starosty Powiatowego Piotrkowskiego z dnia 10 kwietnia 1936 r. dotyczące zatwierdzenia projektu na obszarze scalenia wsi Moników gminy Łękawa powiatu piotrkowskiego. W związku z powyższem ogłasza się o zamknięciu postępowania scaleniowego na wymienionym wyżej obszarze.

Za Starostę:

(—) Z. Wodziński
Komisarz Ziemski.

355.

OGŁOSZENIE STAROSTWA POWIATOWEGO PIOTRKOWSKIEGO

z dnia 14. IX. 1936 r. Nr. RR. IV. 2/75

o wdrożeniu postępowania scaleniowego we wsi Białocin.

Na podstawie art. 18 ustawy z dn. 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. Nr. 85, poz. 635), podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 30 sierpnia 1936 r. stało się wykonalne orzeczenie Starosty z dnia 24 czerwca 1936 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia, na gruntach wsi Białocin położonego w gminie Rozprza powiecie piotrkowskim.

Za Starostę:

(—) Z. Wodziński
Komisarz Ziemski

356.

PISMO OKÓLNE WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 23 września 1936 r. Nr. OA. I-19/6

o bezpłatnym wydawaniu tabliczek rowerowych sołtysom.

Do wszystkich Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych oraz Zarządów gminnych województwa łódzkiego.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych po porozumieniu się z Ministerstwem Komunikacji pismem z dnia 17/IX.36 r. Nr. SS. 40—49/2 wyjaśniło, że do kategorii niższych funkcjonariuszów samorządowych w rozumieniu postanowienia § 3 ust. (2) rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 22.V.36 r. o używaniu rowerów na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 312) można zaliczyć również sołtysów, którzy wobec tego mogą być zwolnieni od opłat za tabliczki rowerowe.

Powyższe udzielam do wiadomości i stosowania w trybie urzędowania w myśl zasad instrukcji o używaniu rowerów na drogach publicznych ust. 2 p. t. Księga rejestracyjna rowerów rubr. 5 (Łódz. Dz. Wojew. Nr. 13 poz. 199 z 15. VI. 1936 r.).

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie niezwłocznie.

Wojewoda
wz. (—) Wendorff
Wicewojewoda

357.

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŁÓDZKIEGO

z dnia 10 września 1936 r. Nr. RU. II.-1/1/2

w sprawie przywrócenia służebności uznanych za bezprzedmiotowe.

Do wszystkich Starostw Powiatowych Województwa Łódzkiego.

Poniższe wyjaśnienie Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych podaje się do wiadomości.

Za Wojewodę:

(—) J. Orłowski
Naczelnik Wydziału

MINISTERSTWO
Rolnictwa i Reform Rolnych
Nr. Sc. R. 155/35.
Sprawa przywrócenie służebności uznanych za bezprzedmiotowe.

Warszawa, dn. 22 lipca 1936 r.

Przedruk.

Do
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO
Wydział Rolnictwa i Reform Rolnych
w Łucku.

W odpowiedzi na pismo Urzędu Wojewódzkiego z dn. 31. I. 1935 r. Nr. RU. I. (86) Kw., Ministerstwo wyjaśnia, co następuje:

Zgodnie z art. 55 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1. II. 1927 r. o zniesieniu służebności (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 75) jeżeli służebności stały się bezprzedmiotowe

z powodu połączenia w jednej osobie prawa własności do jednego lub kilku gospodarstw i całej tej dziedziny służebnej, na której te służebności mogą być prawnie wykorzystywane przez wspomniane gospodarstwa, starosta (dawniej Okręgowa Komisja Ziemska) stwierdzi wygaśnięcie takich służebności. Tę samą zasadę ustanawia art. 50-ty rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 lutego 1927 r. o zniesieniu służebności w województwie kieleckim, lubelskim, łódzkiem, warszawskiem i zachodniej części województwa białostockiego (Dz. U. R. P. Nr. 10 poz. 74).

Przekazanie spraw dotyczących wyjaśnięcia służebności władzom administracyjnym ma charakter odstępstwa od ogólnej zasady powierzenia tego rodzaju spraw właściwości sądów powszechnych co stwierdził N. T. A. w wyroku Nr. 2586/31 z dnia 5. III. 1934 r.

Przepis art. 55 (poz. 75/27) i art. 50 (poz. 74/27) rozporządzeń o zniesieniu służebności oparty został na zasadach, zawartych w kodeksach cywilnych i wynika z istoty służebności. Zgodnie z pojęciem prawa cywilnego służebność jest to ciężar włożony na nieruchomość dla użytku i korzyści nieruchomości, **należącej do innego właściciela**. Jeżeli zatem nastąpiło połączenie w jednej ręce nieruchomości władnącej i służebnej, służebność ustaje, temwięcej, że dawne uprawnienie służebnościowe, może być wykorzystywane z tytułu własności, która w rozumieniu prawa cywilnego jest prawem używania rzeczy i rozporządzenia niemi w sposób najbardziej nieograniczony (używanie rzeczy z tytułu własności mieści w sobie zatem i używanie rzeczy z tytułu uprawnień służebnościowych).

Kodeks Napoleona, obowiązujący w województwach środkowych kwestję wygaśnięcia służebności w przypadku połączenia w jednej ręce dziedziny służebnej i dziedziny władnącej reguluje w art. 705 Prawo Cywilne Ziem Wschodnich (t. X. cz. 1 Zwodu Praw Ros.) w przepisach dotyczących służebności t. j. w artykułach 452—463 kwestji tej nie normuje.

Sprawa przywrócenia praw służebnościowych w razie odłączenia dziedzin służebnej i władnącej, poprzednio połączonych w ręce jednego właściciela była przedmiotem rozważań najwyższych instancyj sądowych. Opierając się na art. 705 K. N. b. Senat rosyjski w wyroku Nr. 961 i 962 z dnia 11. II. 1903 orzekł: „Na mocy art. 705 K. C. w przypadku połączenia w jednej osobie właściciela serwitutu i właściciela nieruchomości obciążonej serwitutem, **korzystanie z lasu z tytułu praw serwitutowych ustaje, do tego czasu póki ta osoba nie wyjdzie z liczby współników** we władaniu lasem, zachowując osadę, mającą prawa do serwitutu w tym lesie". W wyroku z dnia 17 I. 1903 r. Nr. 361 b. Senat rosyjski powiedział: „Zgodnie z brzmieniem art. 705 K. C. i wyroku Senatu rządzącego z 11 II. 1903 r. Nr. 961, nabycie przez włościan gruntów, obciążonych serwitutami włościańskiemi, pociąga ustanie włościańskich praw serwitutowych w stosunku do tych użytków, w skład których wchodzą nabyte przez włościan od właściciela majątku grunty **i takie wygaśnięcie praw serwitutowych trwa dotąd póki włościanie pozostają właścicielami nieruchomości,** obciążonej serwitutami".

W wyroku S. C. 51 (1896), przytoczonym pod art. 705 K. C., b. Senat rosyjski orzekł: „ustanie służebności przez połączenie w jednej ręce nieruchomości władnącej i służebnej winno być wpisane do księgi hipotecznej. W przeciwnym razie względem następnego nabywcy nieruchomości władnącej służebność nie ustaje, gdyż w stosunku do osoby trzeciej obowiązującem jest tylko to, co jest jawnem z księgi hipotecznej". Z wyroków tych wynika, że możliwe było przywrócenie uprawnień służebnościowych po ustaniu warunków, przewidzianych w art. 705 K. C. N., pod warunkiem jednak (S. C. 51/1896), aby przez akt, stwierdzający wygaśnięcie służebności, nie nabyła praw osoba trzecia.

Ze względu jednak na wyłączenie spraw przewidzianych w art. 55 (poz. 75/27) i 50 (poz. 74/27) rozporządzeń o zniesieniu służebności z kompetencji sądów powszechnych, dla wyjaśnienia tych przepisów miarodajne są przedewszystkiem zasady prawa administracyjnego i orzecznictwo Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

W wyrokach Nr. 3172/31 z dnia 15. VI. 1935 r., Nr. 5079/32 z dnia 20. V. 1935 r., Nr. 2586/31 z dnia 5. III. 1934 r. Najwyższy Trybunał Administracyjny stwierdził, że nabycie dziedziny służebnej przez właściciela dziedziny władnącej czyni służebność bezprzedmiotową i skutkuje jej wygaśnięcie. Zagadnieniem przywrócenia uprawnień służebnościowych po odłączeniu dziedziny służebnej od dziedziny władnącej, połączonej w pewnym okresie czasu w ręce jednej osoby, Najwyższy Trybunał Administracyjny się nie zajmował. Zasady słuszności i stanowisko sądów przemawiałyby za przywróceniem uprawnień służebnościowych pod warunkiem, że wskutek stwierdzenia wygaśnięcia służebności nie nabyły praw osoby trzecie.

Naczelnik Wydziału:
(—) Wł. Arczyński
Radca.

358.

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŁÓDZKIEGO

z dnia 19 września 1936 r. Nr. P. IX.-4/15

o wykładni art. 8 Ustawy Elektrycznej.

Do wszystkich Panów Starostów Województwa Łódzkiego

Art. 88 p. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110 poz. 976) o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania

w niektórych działach administracji państwowej, przekazał władzom wojewódzkim z dniem 31 stycznia 1935 r. między innymi zatwierdzenie planów linij elektrycznych na podstawie art. 8 ustępu 1 Ustawy Elektrycznej z dnia 21 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34 poz. 277).

Minister Przemysłu i Handlu obwieszczeniem z dnia 25. II. 1935 r. ustalił jednolity tekst Ustawy Elektrycznej (Dz. U. R. P. Nr. 17 poz. 98 z 1935 r.)

W związku z dążeniem do przeprowadzenia racjonalnej elektryfikacji obszaru Województwa Łódzkiego i potrzebą ułatwienia budowy linij elektrycznych, Urząd Wojewódzki biorąc pod uwagę, że powiatowe władze administracji ogólnej są obowiązane do załatwiania na miejscu niektórych kwestyj spornych powstających pomiędzy przedsiębiorcą przeprowadzającym linię, a właścicielem gruntu po przez który linia ma być przeprowadzona, podaje poniżej zawarte w okólnikach Nr. 18 z dn. 28. III. 34 r. i Nr. 43 z dn. 30. VIII. 1934 r. wyjaśnienia Ministerstwa Przemysłu i Handlu w sprawie wykładni art. 8 Ustawy Elektrycznej, prosząc o stosowanie się do wskazanego trybu postępowania w wypadkach niżej zaznaczonych:

Jednym z najważniejszych praw, przyznanych w ustawie elektrycznej zakładom elektrycznym, wymienionym w art. 1 tejże ustawy, jest ustawowe prawo używania publicznych dróg, placów i ulic, oraz cudzych gruntów. Prawo to normuje art. 8. Jest on przepisem specjalnym, niezależnie od jakiegokolwiek innego przepisu ustawy elektrycznej, a w szczególności jest on niezależny od przepisu art. 10 tej ustawy.

Wprowadzenie do ustawy elektrycznej postanowienia art. 8 było konieczne z uwagi na stan, jaki istniał dotąd przy braku takiego postanowienia. Mianowicie zakład elektryczny, mający za przedmiot rozprowadzanie energji elektrycznej na obszarze jakiejś gminy, musiał się przedtem porozumieć z zarządem gminy, w sprawie przeprowadzenia przewodów przez drogi, ulice i place, w gminie położone. Zakład elektryczny do nadania mu tego prawa nie mógł gminy zmusić. Musiał przeto na to uzyskać zezwolenie zarządu gminy, wzamian oczywiście za różne korzyści gminie uczynione. Do świadczeń takich należał np. obowiązek oświetlania bezpłatnie lub za stałą niską opłatą ulic i placów gminnych, przyjęcie obowiązku dostarczania energii elektrycznej mieszkańcom gminy na warunkach zgóry ustalonych, prawo wykupu przez gminę zakładu elektrycznego po pewnej ilości lat itd.

Jeżeli zakład elektryczny miał działać na obszarze kilku gmin, natenczas musiał zawierać podobne umowy z zarządami tych wszystkich gmin, które dyktowały możliwie różne warunki i sprzeciw ze strony jednej gminy mógł uniemożliwić powstanie dużego okręgowego zakładu elektrycznego. Już to wytwarzało chaos w regulowaniu stosunków prawnych. Chaos ten powiększał się jeszcze bardziej skutkiem tego, że niezawsze drogi i place gminne wystarczały na przeprowadzanie przewodów itd. Zakłady elektryczne musiały w przypadkach takich odnosić się do prywatnych właścicieli nieruchomości o pozwolenie na przeprowadzanie przewodów. Tu zakłady elektryczne napotykały na różnych ludzi. Jedni właściciele nie chcieli wogóle zezwolić na przeprowadzenie przewodów, skutkiem czego zakład elektryczny musiał wymijać ich grunta i zwiększać długość linii. Inni właściciele godzili się na przeprowadzenie przewodów, żądali jednak wzamian za to wzajemnych świadczeń, jako to bezpłatnego prądu, wysokiego czynszu za używanie gruntu. Nakładało to na zakłady elektryczne ciężary często nieuzasadnione, a będące tylko następstwem bezgranicznego nieraz egoizmu właścicieli gruntów. Zawsze zaś właściciel gruntu zastrzegał sobie, że prawo przeprowadzenia przewodów nadaje tylko aż do odwołania. Wytwarzało to stosunki prawne niepewne i nietrwałe.

Te różnorodne żądania czy to gmin, czy to właścicieli gruntu, zniechęcały niejednokrotnie przedsiębiorcę tak, że rezygnował z założenia zakładu elektrycznego, co przyczyniało się do ogóźnienia elektryfikacji Państwa, leżącej i interesie ogólnym.

Tym stosunkom, które przy racjonalnej elektryfikacji Państwa utrzymać się nie dają, kładzie tamę postanowienie artykułu 8 ust. 1 ustawy elektrycznej.

Wedle tego artykułu przysługuje zakładom elektrycznym, działającym na mocy uprawnienia rządowego z artykułu 1 ustawy elektrycznej, oraz zakładom elektrycznym państwowym:

a) prawo korzystania z publicznych dróg kołowych, wodnych i żelaznych jak również z publicznych ulic i placów,
b) prawo korzystania z posiadłości państwowych, gminnych i prywatnych,
c) prawo obcinania gałęzi drzew, rosnących w pobliżu przewodów.

Prawo z punktów a i b służy jedynie w celu prowadzenia przewodów nad lub pod ziemią, ustawiania stacji transformatorów i innych tego rodzaju urządzeń, umocowywania przewodów i wsporników na ścianach i dachach budynków.

Prawo z punktu a) przysługuje wspomnianym zakładom elektrycznym bez wynagrodzenia, prawa zaś pod b) i c) za odszkodowaniem.

Prawo pod a) wynika z używalności publicznych dróg, ulic i placów, prawo pod b) jest rodzajem służebności ustawowej.

Przyznanie praw wymienionych pod a), b) i c) czyni zakłady elektryczne niezależnymi od dowolności i kaprysów, a nieraz od chęci wyzysku ze strony gminy lub właścicieli nieruchomości, i usuwa trudności, na jakie dawniej napotykały zakłady elektryczne.

Prawa powyższe nie są jednak nieograniczone. Zrealizowanie ich może mieć miejsce tylko wówczas, jeżeli zakład elektryczny

posiada plany, zatwierdzone przez właściwą władzę wojewódzką i o ile przewody prowadzone będą zgodnie z tymi zatwierdzonymi planami.

Stosownie do polecenia Ministerstwa Urząd Wojewódzki, licząc się z potrzebą elektryfikacji Państwa, idzie na rękę zakładom elektrycznym, jednak w granicach ich rzeczywistych potrzeb i dlatego zatwierdza plany pod następującymi warunkami, które mają na celu pogodzenie praw zakładów elektrycznych, wynikających z art. 8 ust. 1, z prawami właścicieli nieruchomości i względami dobra publicznego:

a) Jeżeli ze względu na budowę lub przebudowę publicznych dróg tak kołowych, jako też wodnych i żelaznych, publicznych ulic lub placów zajdzie konieczność przerobienia, uzupełnienia, przeniesienia lub usunięcia istniejącej na zatwierdzonym szlaku linii elektrycznej lub jakiegokolwiek istniejącego urządzenia elektrycznego, korzystającego z dróg, ulic i placów publicznych, to zmiany te uprawniony obowiązany będzie wykonać bez odszkodowania swojem staraniem i kosztem.

b) Jeżeli ze względu na budowę lub rozbudowę lotnisk, placów ćwiczeń albo innych względów dobra publicznego, nie objętych poprzednim punktem a), zajdzie konieczność przerobienia, uzupełnienia, przeniesienia lub usunięcia istniejącej na zatwierdzonym szlaku linii elektrycznej lub jakiegokolwiek istniejącego urządzenia elektrycznego, to zmiany te obowiązany będzie wprawdzie wykonać uprawniony swojem staraniem, jednak za odszkodowaniem (zwrot poniesionych kosztów, bezpośrednio związanych z przeróbką) ze strony tego, kto buduje lub rozbudowuje lotnisko, place ćwiczeń, lub przedsiębierze inne prace, podyktowane względami dobra publicznego.

c) Jeżeli ze względu na budowe, rozbudowę i przebudowę budynków lub inne zmiany w posiadłościach państwowych, gminnych i prywatnych zajdzie konieczność przerobienia, uzupełnienia, przeniesienia lub usunięcia istniejącej na zatwierdzonym szlaku linii elektrycznej lub jakiegokolwiek istniejącego urządzenia elektrycznego, korzystającego z tych posiadłości, to zmiany w liniach lub urządzeniach elektrycznych obowiązany będzie uprawniony wykonać bez odszkodowania swojem staraniem i własnym kosztem, jedynie w przypadkach zmian, dokonywanych na żądanie samego właściciela lub posiadacza posiadłości w wyłącznym ich własnym interesie.

Gdyby jednak budowa, rozbudowa i przebudowa budynków lub inne zmiany w posiadłościach, z powodu których właściciel lub posiadacz posiadłości żądał zmiany lub usunięcia linii lub innego urządzenia elektrycznego, nie zostały przeprowadzone w terminie ustalonym przez władzę, właściwą do udzielania pozwoleń na budowę, przebudowę i uruchomienie urządzeń elektrycznych, a uprawniony zgodnie z żądaniem dokona zmiany swych urządzeń, to będzie on mógł poszukiwać zwrotu kosztów poniesionych i wynagrodzenia za dalsze szkody i straty od strony, która żądała zmiany lub usunięcia urządzeń elektrycznych.

d) Jeżeli zmiana lub usunięcie linii elektrycznej lub urządzeń elektrycznych, pobudowanych na zatwierdzonym szlaku, będą konieczne dla budowy lub przebudowy państwowej linii elektrycznej lub państwowego urządzenia elektrycznego, albo dla usunięcia szkodliwego oddziaływania na siebie prądów elektrycznych, w szczególności szkodliwego wpływu linii przesyłowej na linie prądów słabych, wtedy winien uprawniony wykonać powyższe zmiany lub usunięcia, jednak obowiązany on będzie ponieść koszty tychże zmian i usunięć tylko w przypadkach, gdy zajdzie kolizja jego własnych urządzeń z urządzeniami wcześniej zbudowanemi, albo gdy potrzeba zmiany lub usunięcia wyniknie z wadliwości konstrukcji lub utrzymania urządzeń uprawnionego.

e) Jeżeli uprawniony, zobowiązany do zmian lub usunięcia swych urządzeń, nie wykona tego w terminie, oznaczonym przez władzę właściwą do udzielania pozwoleń na budowę i uruchomienie odpowiednich urządzeń elektrycznych, a która to władza orzeknie o konieczności usunięcia lub zmiany linii, to zmiany lub usunięcia mogą być wykonane przez organy władzy względnie osoby, wskazane w orzeczeniu na koszt uprawnionego.

f) Zatwierdzenie planów w niczem nie przesądza potrzeby posiadania pozwolenia policyjno-technicznego na budowę i uruchomienie zakładu elektrycznego (art. 16 ust. elektr.)

g) Zatwierdzenie planów traci moc prawną po upływie lat trzech (3) od dnia jego doręczenia, o ile w tym terminie nie zostaną pobudowane urządzenia elektryczne, w planie przewidziane.

O ile dla uprawnionego wykorzystanie ustawowego prawa służebności z art. 8 było niewystarczające, żądać on może wywłaszczenia na swą rzecz w myśl art. 10 ustawy elektrycznej nieruchomości stale lub czasowo potrzebnych do budowy i utrzymania zakładu elektrycznego. Przez nabycie nieruchomości w drodze wywłaszczenia uprawniony uzyska mocną pozycję i nie podlega on wtedy tym ograniczeniom, jakie są związane z korzystaniem praw, przewidzianych w art. 8 ust. elektr., które to prawa nie mogą pozbawić właściciela posiadłości możności rozporządzenia swą posiadłością.

Jak wyżej zaznaczono, za korzystanie z praw, wymienionych pod b) i c) należy się odszkodowanie. Jak należy obliczyć to odszkodowanie w razie braku porozumienia stron, kto ma pierwszy wystąpić do sądu o jego ustalenie, uprawniony czy też właściciel nieruchomości, który sąd jest do tego powołany,

jakie jest odnośne postępowanie, czy postępowanie procesowe, czy też postępowanie niesporne, na to wszystko ustawa elektryczna nie daje wyraźnej odpowiedzi.

W tych przypadkach trzymać się należy następujących zasad:

Niedojście do skutku umowy pomiędzy uprawnionym, a prywatnymi właścicielami nieruchomości nie pozbawia uprawnionego prawa przymusu w drodze administracyjnej t. j. prawa udzielenia mu przez właściwą powiatową władzę administracji ogólnej pomocy na podstawie artykułów 4 lit. d), 8, 14 ust. 1 lit. a) i 49 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowym w administracji (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 342). Co do kwestji, która osoba powinna wpierw wystąpić do sądu o ustalenie wysokości odszkodowania, przyjąć należy, że właściciel nieruchomości powinien wpierw zażądać od sądu ustalenia wysokości odszkodowania. Zauważa się, iż brzmienie art. 8 ustawy elektrycznej w żadnym razie nie daje podstawy do uzależnienia korzystania z praw, w tym artykule przewidzianych, od wykazywania się przez uprawnionego, w razie braku porozumienia co do wysokości odszkodowania i w razie żądania pomocy od powiatowej władzy administracji ogólnej, dowodami, iż uprawniony uprzednio zwrócił się do sądu o ustalenie odszkodowania. Powiatowa władza administracji ogólnej ma, w razie potrzeby, udzielić uprawnionemu przy budowie linii stosownej pomocy (asystencji policyjnej), o ile chodzi o linię elektryczną zatwierdzoną przez Urząd Wojewódzki, i nie może uzależniać swego zarządzenia od tego, czy i kto wystąpił lub powinien był wystąpić jako pierwszy do sądu o ustalenie wynagrodzenia.

Odnośnie do właściwości sądu i tryby postępowania, kwestje te rozstrzyga kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. R. P. Nr. 112 poz. 934 z 1932 r.) oraz te postanowienia dzielnicowe, które przewidują osobne postępowanie dla spraw niespornych.

Wreszcie co się tyczy zakładów elektrycznych, nie działających na podstawie uprawnienia rządowego (art. 1) i nie państwowych, to takim zakładom w myśl art. 8 ust. 2 ustawy elektrycznej może władza wojewódzka udzielić prawa korzystania z dróg, ulic i placów publicznych, lub gdy chodzi o drogi, ulice lub place — będące pod zarządem innych organów — te organy za zgodą władzy wojewódzkiej. Pozwolenie może być nadane tylko na czas zgóry oznaczony. Natomiast z ust. 2 art. 8 ustawy elektrycznej tym zakładom nie można nadawać prawa przymusowego używania posiadłości państwowych, gminnych i prywatnych, celem prowadzenia przewodów ustawiania transformatorów, umocowywania przewodów i wsporników oraz prawa obcinania gałęzi drzew.

Za Wojewodę:
Inż. E. Głogowski
Naczelnik Wydziału.

359.
WYKAZ
osób poszukiwanych i zagubionej pieczęci sołtysa.
(do użytku pow. władz adm. ogól. wojew. łódzkiego).

1. Nr. OC. II. 9/66. Urząd Wojewódzki Krakowski zawiadamia, że dnia 26. VII. 1936 r. wydaliła się z domu umysłowo chora Eleonora Smolak, urodz. 30. X. 1901 r. w Ociece, córka nieśl. Anny Cwankowej, zamieszkała w Ociece pod Nr. domu 29, gm. Borku Wielkim, pow. ropczycki.

Rysopis umysłowo chorej: wzrost średni, twarz owalna, włosy j. blond, oczy siwe, znaki szczególne żadne.

Ubrana była w spódnicę białą (kolor spełznięty), bluzka czarna w kropeczki białe, na głowie chusteczka czarna, na plecach chustka w kratę zielono burą z białem (kolor spełznięty od starości), wydaliła się boso.

Wymieniona b. mało chce mówić do kogo i nie chce od nikogo wziąć jedzenia, a gdy kto chce ją pożywić, kłóci się przeważnie z nim.

O pozytywnym wyniku proszę powiadomić **bezpośrednio** Starostwo w Ropczycach z powołaniem się na tamt. pismo z dnia 20. VIII. 1936 r. Nr. P. 2/192/36.

2. Nr. OC. II. 9/67. Stanisław Liczkowski pozostawił w Kowalewie tut. powiatu swoją żonę wraz z dzieckiem bez środków do życia.

Wymieniony urodził się 20. grudnia 1894 r. jako syn Jana i Leokadji.

Przed 10 laty wyemigrował do Francji, skąd powrócił w roku 1936, od którego to czasu wraz z kochanką rzekomo ma przebywać na terenie województwa poznańskiego.

O pozytywnym wyniku poszukiwań należy zawiadomić Starostwo Wąbrzeskie.

3. Nr. OC. II. 9/69. Przed 7 laty wydalił się w kierunku Ostrołęki mieszkaniec gminy Dmitrowicze, pow. Brześć n/B. Artenjusz Mickowicz, syn Tychona i Teodozji, lat 30, który pozostawił żonę Marję z domu Nadczuk i dwoje dzieci w wieku lat 6—8 bez środków do życia.

W razie ujawnienia adresu Mickowicza proszę o zawiadomienie Starosty Powiatowego brzeskiego w Brześciu n/B.

4. Nr. OC. II. 9/68. Pogodin Jakób rzekomo ur. 24. VI. 1889 r. w Rostowie, syn Maksyma i Ireny z d. Baranow, wyzn. prawosławnego, bez stałego miejsca pobytu. Pogodin służył rzekomo w armii gen. Wrangla i został w roku 1920 przez władze polskie internowany

w Ostrowie Komorowie, gdzie miał przebywać do roku 1924. W roku 1924 wyjechał do Francji, gdzie przebywał do kwietnia 1935 r. W kwietniu 1935 r. miał przekroczyć granicę z Francji do Niemiec, gdzie przebywał do marca 1936 r., skąd został wydalony do Polski i został przytrzymany przez polską Straż Graniczną w okolicy Witkowa, pow. Sępolno i odstawiony do Starostwa grodz. w Toruniu.

W kwietniu b. r. Pogodin bez uregulowania swego pobytu oraz wymeldowania oddalił się z Torunia, udając się rzekomo do Strzałkowa pow. Września.

Poszukiwania za Pogodinem na terenie powiatów wrzesińskiego, konińskiego i kaliskiego dały wynik negatywny.

O pozytywnym wyniku poszukiwań należy zawiadomić Starostwo Grodzkie w Toruniu.

5. Nr. OC. II. 11/18. Podczas pożaru wsi Werchy, który miał miejsce w dniu 2 lipca b. r., któremu uległy i zabudowania sołtysa, spaliła się wraz ze wszystkimi sprzętami domowymi pieczęć urzędowa sołtysa wsi Werchy z napisem „Sołtys wsi Werchy gm. Borowno, pow. koszyrskiego".

O ewentualnym dodatnim wyniku dochodzeń należy zawiadomić wprost Starostwo Pow. w Kamieniu Koszyrskim.

360.

OBWIESZCZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO w ŁODZI

z dnia 24/IX.36. L. 164/36

o wysokości dodatku komunalnego do państwowego podatku przemysłowego.

Zarząd Miejski w Łodzi podaje do publicznej wiadomości, że Tymczasowy Prezydent miasta Łodzi Postanowieniem Nr. 266/R z dnia 10 września 1936 r., działając w zastępstwie Rady Miejskiej, na podstawie ust. 1 art. 8 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 62, poz. 454) oraz art. 42/2 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 46, poz. 339) postanowił pobrać w roku 1937 na rzecz Gminy Miejskiej Łódź **dodatek komunalny do państwowego podatku przemysłowego w wysokości 30%**, pobieranej na rzecz Skarbu Państwa ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych przedsiębiorstw i zajęć, wykonywanych na obszarze m. Łodzi.

Dodatek ten pobierany będzie łącznie z podatkiem państwowym.

Tymczasowy Prezydent Miasta

Mikołaj Godlewski.

361.

OBWIESZCZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO w ŁODZI

z dnia 24/IX.36. L. 165/36

o wysokości dodatku komunalnego do państwowego podatku od energii elektrycznej.

Zarząd Miejski w Łodzi podaje do publicznej wiadomości, że Tymczasowy Prezydent miasta Łodzi Postanowieniem Nr. 265/R z dnia 10 września 1936 r., działając w zastępstwie Rady Miejskiej, na podstawie art. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1931 r. o państwowym podatku od energii elektrycznej (Dz. U. R. P. Nr. 76 z 1934 r., poz. 720) postanowił pobrać w roku 1937 na rzecz Gminy Miejskiej Łódź **dodatek komunalny do państwowego podatku od energii elektrycznej w wysokości 25% tegoż podatku.**

Dodatek pobierany będzie przez sprzedawców energii elektrycznej łącznie z podatkiem państwowym.

Tymczasowy Prezydent Miasta

Mikołaj Godlewski.

362.

OBWIESZCZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO w ŁODZI

z dnia 19 września 1936 Ldz. 163/36/I

o podaniu do wiadomości statutu o podatku hotelowym.

Zarząd Miejski w Łodzi podaje do publicznej wiadomości statut o podatku hotelowym na rzecz Gminy Miejskiej Łódź, zatwierdzony **reskryptem Urzędu Wojewódzkiego Łódzkiego** L. SF. I. 4/9/36 z dnia 22 sierpnia 1936 r., wprowadzony Postanowieniem Tymczasowego Prezydenta miasta Łodzi Nr. 183/R z dnia 18 czerwca 1936 r., z uwzględnieniem zaleconych przez Urząd Wojewódzki Łódzki poprawek, przyjętych Postanowieniem Nr. 264/R z dnia 10 września 1936 r.

Tymczasowy Prezydent m. Łodzi:

(—) M. Godlewski

STATUT O PODATKU HOTELOWYM

na rzecz Gminy Miejskiej Łódź.

Na podstawie art. 7 p. 4 (b) ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 62, poz. 454) pobiera się na rzecz gminy Miejskiej Łódź podatek hotelowy według zasad następujących:

§ 1.

Przedmiotem opodatkowania są lokale lub ich części w znajdujących się na terenie m.

Łodzi hotelach, pensjonatach, pokojach umeblowanych, gospodach, zajazdach i t. p. przedsiębiorstwach o charakterze hotelowym.

§ 2.

Podatek obciąża osoby, zajmujące lokale lub ich części, podlegające podatkowi według paragrafu poprzedzającego.

§ 3.

1. Od podatku wolne są lokale lub ich części, zajęte przez:

a) posłów i senatorów Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej:
b) wojskowych, funkcjonarjuszów państwowych i komunalnych, — o ile osoby te delegowane zostały do m. Łodzi lub okolic w celach służbowych;
c) akredytowanych przy Rządzie Rzeczypospolitej przedstawicieli państw obcych oraz inne osoby, którym przysługuje zwolnienie od danin publicznych na podstawie prawa międzynarodowego lub na zasadzie specjalnych umów międzypaństwowych;
d) młodzież, uczęszczająca do szkół w Łodzi;
e) właścicieli danych przedsiębiorstw o charakterze hotelowym lub członków najbliższej rodziny (krewnych wstępnych i zstępnych), znajdujących się na ich wyłącznym utrzymaniu;
f) personel danych przedsiębiorstw o charakterze hotelowym.

2. Zarządowi Miejskiemu w poszczególnych wypadkach, zasługujących na specjalne uwzględnienie, przysługuje ponadto prawo stosowania ulg i zwolnień od podatku.

3. Osoby, którym przysługuje zwolnienie od podatku, prócz posłów, senatorów i wojskowych, obowiązane są w ciągu 2 dni od chwili zajęcia lokalu, pod rygorem utraty przysługującego im prawa, przedstawić, osobiście lub za pośrednictwem oddającego lokal w najem, Wydziałowi Podatkowemu Zarządu Miejskiego dowody, uzasadniające ich prawo.

§ 4.

1. Podatek wynosi 10% sumy należności za wynajem lokalu wraz z meblami, pościelą, oświetleniem, opałem, i innymi dodatkowymi świadczeniami, objętymi ogólną ceną wynajmu według obowiązującego i zgłoszonego w Wydziale Podatkowym Zarządu Miejskiego cennika.

Opłat za usługi, pobieranych w stosunku procentowym do ceny najmu, opłaty za kąpiel w łazience ogólnej, opłat za korzystanie z telefonu głównego, opłat za rozmowy telefoniczne międzymiastowe oraz opłat za inne dodatkowe świadczenia, nie w kalkulowanych w ogólną cenę wynajmu lokalu, — nie dolicza się do podstawy wymiaru podatku.

2. W razie wynajęcia pokoju (lokalu) poniżej ceny, określonej w cenniku, przez przedsiębiorstwo hotelowe, prowadzące prawidłowe księgi handlowe, umożliwiające należytą kontrolę rzeczywistych wpływów, podatek pobiera się od rzeczywistej ceny najmu pokoju (lokalu). W przedsiębiorstwach, nie prowadzących takich ksiąg lub w których stwierdzone zostały uchybienia bądź też nadużycia w księgowaniu podatku, podatek ten pobiera się wyłącznie w stosunku do cen cennikowych.

3. Obowiązek podatkowy rozpoczyna się z chwilą zajęcia przez gościa lokalu lub jego części, kończy się zaś z chwilą opuszczenia lokalu.

§ 5.

1. Za wpływ podatku odpowiada oddający lokal w najem (właściciel lub dzierżawca przedsiębiorstwa o charakterze hotelowym), na którym ciąży obowiązek zainkasowania podatku przy opłaceniu rachunku przez gościa.

2. Odpowiedzialność za wpływ podatku rozciąga się również na te wypadki, gdy oddający lokal w najem, pobierając swą należność nie zainkasował podatku hotelowego, lub też, nie otrzymując od gościa należności zarówno z tytułu wynajmu, jak też i z tytułu podatku, zaniedbał zawiadomić Zarząd Miejski o tym fakcie w terminie najpóźniej dziesięciodniowym po opuszczeniu lokalu przez gościa.

3. Wszelkie wiadomości o osobie, obowiązanej do zapłaty podatku, niezbędne przy poszukiwaniu należności, oddający lokal w najem winien komunikować Zarządowi Miejskiemu.

§ 6.

1. Osoby, odpowiedzialne za pobór podatku, winny wnosić zainkasowane i należne Zarządowi Miejskiemu sumy do Kasy Miejskiej dwa razy każdego miesiąca: do dnia 5 za drugą połowę ubiegłego miesiąca i do dnia 20 za pierwszą połowę bieżącego miesiąca, przedkładając równocześnie w Wydziale Podatkowym Zarządu Miejskiego według ustalonych wzorów specjalne wykazy lokali, zajętych w okresie sprawozdawczym.

2. Wypadki niepobrania podatku winny być w wykazie usprawiedliwione (np. podanie Nr. Nr. legitymacyj poselskich, senatorskich, wojskowych, wskazanie Nr. Nr. zaświadczeń Wydziału Podatkowego, stwierdzających zwolnienie od podatku i t. p.).

§ 7.

Oddający lokale w najem, obowiązani są wywiesić na widocznym miejscu w każdym odnajmowanym lokalu lub jego części cenę wynajmu, zaopatrzoną przez Wydział Podatkowy Zarządu Miejskiego klauzulą zgodności z obowiązującym cennikiem.

§ 8.

Za wykonywanie czynności, związanych z wymiarem i poborem podatku, oddający lokale w najem zatrzymują 3% (trzy procent) kwot zainkasowanych tytułem podatku.

§ 9.

Celem kontroli poboru podatku przysługuje Zarządowi Miejskiemu prawo żądania przedstawienia sobie ksiąg rachunkowych, meldunkowych, odpisów rachunków oraz wszelkich innych dowodów, jak również prawo delegowania urzędników dla zebrania danych na miejscu i wglądu do ksiąg i dowodów.

§ 10.

1. Wymiar niezainkasowanego podatku hotelowego, gdy nie ma zastosowania przepis § 6 p. 2. niniejszego statutu, uskutecznia Zarząd Miejski, powiadamiając o tem osobę, obowiązaną do zapłaty podatku, przez doręczenie nakazu płatniczego.

2. Wymierzony podatek płatny jest w ciągu dni 14, licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu.

§ 11.

1. Od orzeczeń w przedmiocie wymiaru podatku przysługuje płatnikom prawo wniesienia odwołania w terminie i trybie, przewidzianym w art. 48 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 62, poz. 454).

2. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia podatku we właściwym terminie.

§ 12.

1. Nieuiszczony we właściwym terminie podatek ściągniety zostanie w drodze przymusowej z doliczeniem odsetek za zwłokę zgodnie z ustawą z dnia 18 marca 1935 roku (Dz. U. R. P. Nr. 8 z 1936 r. poz. 88) oraz kosztów egzekucyjnych według postanowień ustawy z dnia 31 lipca 1924 roku (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721), zmienionej częściowo rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 roku (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 401), przy czym winni niewpłacenia zainkasowanego podatku zostaną pociągnięci do odpowiedzialności sądowej z art. 262 K. K.

2. W wypadkach, przewidzianych w § 10 niniejszego statutu, odsetki za zwłokę liczone będą, poczynając od dnia następnego po opuszczeniu lokalu przez gościa.

3. W czasie obowiązywania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 roku o postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580), zmienionego częściowo rozporządzeniami Rady Ministrów z dnia 2 stycznia 1933 roku (Dz. U. R. P. Nr. 4 poz. 24) oraz z dnia 28 stycznia 1934 roku (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 78) — koszty egzekucyjne pobierane będą według przepisów tego rozporządzenia.

4. Każda kwota, wpłacona po terminie płatności dobrowolnie bądź w drodze przymusowej, zarachowana zostanie w części na podatek, w części zaś na odsetki, przypadające od kwoty, zarachowanej na podatek.

§ 13.

Wykroczenia przeciwko przepisom niniejszego Statutu podlegają karze do wysokości zł. 345.90, o ile nie będą mieć zastosowania przepisy art. art. 62—66 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 62, poz. 454).

§ 14.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez władze nadzorcze z dn. ogłoszenia w „Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim" oraz podlega ponadto ogłoszeniu w „Dzienniku Zarządu Miejskiego w Łodzi". Równocześnie traci moc obowiązującą statut o podatku na rzecz m. Łodzi za wynajem mieszkań w hotelach, pensjonatach, pokojach umeblowanych, noclegowych i gospodach dla przyjezdnych, uchwalony przez Radę Miejską w dniu 3 kwietnia 1924 roku z wszystkimi następnymi uzupełnieniami i zmianami.

363.

OGŁOSZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO w ŁODZI

z dnia 17/IX. 1936. L. 162/36

o wezwaniu osób po odbiór nakazów płatniczych i nakazów karnych.

Na podstawie art. 151 Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. Nr. 14 z 1936 r., poz. 134) Zarząd Miejski wzywa niżej wymienionych do zgłoszenia się w biurze Wydziału Podatkowego przy ul. Zawadzkiej 1 (II piętro, pok. 12), celem odbioru pism, nadesłanych przez urzędy skarbowe:

a) 2 Urząd Skarbowy w Łodzi — nakazy płatnicze na państwowy podatek przemysłowy od obrotu za 1935 r.:

Nr. ks. b.

4401. Zalcman Zelman, Podrzeczna 12
4382. Lipszyc Berek, Ogrodowa 9
4251. Klajnberg Gitla, Zawadzka 25
967. Goldband Moszek, Nomomiejska 4
3588. Winter Sara, Zgierska 8
4291. Hercberg Chaim, Nowomiejska 24
810. Frenkiel Abram Abe, Nowomiejska 20
4329. Frydman Abram, Podrzeczna 8
643. Eljasz Jachwet, Ogrodowa 4
Goldberg Emanuel, Nowomiejska 6 (976)
4308. Rotkopf Calel, Ogrodowa 3
4300. Müller Jetta, Kilińskiego 86
4275. Samelson Icek Szapsio, Pomorska 33
4301. Nachtygal Icek Jankiel, Pomorska 6
2620. Rajngewirc Kasryel Lajb, Stary Rynek 6
4336. Ocrasso Marja, 11 Listopada 37a
4298. Manel Abram, Zawadzka 25
805. Frenkiel Abram Jakub, Zawadzka 97
1717. Kowalska Gołda, 11 Listopada 80

824. Frenkiel Stefanja, 11 Listopada 13
2716. Rotsztajn Fajga, Zawadzka 17
4311. Rubin Szymsio Aron, 11 Listopada 5
234. Bielecki Ignacy, Zawadzka 23
695. Fajnzylber Luzer, Żeromskiego 7
4274. Mataszka Ludwik, Srebrzyńska 34
64. Aleksander Rojza, Zawadzka 25
829. Frenkiel Wolf, Ogrodowa 9
4397. Ratner Chaim vel Juljan, Ogrodowa 9
4393. Faktor Jakób, 11 Listopada 6
4378. Cwajgart Izrael Ojzer, Al. I Maja 51
514. Czapnik Izrael, 11 Listopada 24
1034. Goldsztajn Mendel, Śródmiejska 49
3733. Zelman Hersz, 11 Listopada 23
1254. Hendeles Chaim, Śródmiejska 49
1850. Lancman Moszek, 11 Listopada 84
3364. „Universal" Lajb Izaak i Bronia Gabryel, Śródmiejska 31
4246. Brykman Chana, Nowomiejska 10
4240. Zilberwasser Itta Jeiti, 11 Listopada 78
2806. Rozenkranc Szprina, Franciszkańska 15

b) 5 Urząd Skarbowy w Łodzi — orzeczenia karne:

Nr. 82	rej. karn.	35.	Jurek Józef, Wrześnieńska 52
„ 257	„ „	35.	Sypuła Aleksander, Jęczmienna 27
„ 10	„ „	34.	Gosławski Ignacy, ul. Wróbla 22
„ 258a	„ „	35.	Cymerman Stefan, Lutomierska 13
„ 28/29	„ „	36.	Saper Fajga, Drewnowska 21
„ 219	„ „	35.	Erlidman Chaim, Wrześnieńska 4
„ 189	„ „	35.	Zandberg Ruchla, Limanowskiego 8
„ 234	„ „	35.	Bławat Idel, Zgierska Nr. 34,
„ 81	„ „	35.	Marchewka Hersz, Zgierska 28
„ 171	„ „	35.	Dzierzbińska Eufemja, Zgierska 27
„ 16	„ „	35.	Frydman Genia, Drewnowska 42
„ 80	„ „	35.	Chojnacki Wolf Lajzer, Nowomiejska 17
„ 259	„ „	35.	Baczyński Henryk, Limanowskiego 46
„ 4	„ „	34.	Balderman Ozrael Lajb, Zgierska 30a
„ 193	„ „	35.	Przytycka Gitla, Limanowskiego 12
„ 179/35	„ „		Dąbrowski Abram, Borysza 11
„ 191	„ „	36.	Zabno Chaja, Limanowskiego 17

Po upływie czterech tygodni od daty ukazania się niniejszego ogłoszenia w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim doręczenie uważa się za uskutecznione.

Tymczasowy Prezydent Miasta

(—) M. Godlewski.

364.

OGŁOSZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO W KALISZU

z dnia 6 lipca 1936, Nr. 18417

statutu o opłatach drogowych za nadmierne zużywanie dróg miejskich.

STATUT

opłat drogowych za nadmierne zużywanie dróg miejskich w mieście Kaliszu, uchwalony przez Radę Miejską m. Kalisza na posiedzeniu w dniu 20. kwietnia 1936 r. (Nr. 18) i zatwierdzony przez Urząd Wojewódzki w Łodzi reskryptem z dnia 4 lipca 1936 roku L. S. F. I. 4/5/36.

Na mocy art. 43 p. h) ustawy z dnia 23. marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego Dz. U. R. P. Nr. 35 poz. 294 i stosownie do art. 23 ustawy z dnia 10. grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych Rzeczypospolitej Polskiej Dz. U. R. P. Nr. 6 poz. 32 z r. 1921 dla pokrycia preliminowanych w budżecie miasta wydatków na konserwację i remont ulic, chodników, mostów, mostków, oraz dróg bitych, Rada Miejska uchwala na okres wymiarowy 1936/37.

§ 1.

Właściciele pojazdów wszelkiego rodzaju, korzystający z dróg miejskich na terenie miasta Kalisza, oraz właściciele przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, tudzież właściciele aut, posiadający zakłady swe poza Kaliszem, lecz przywożący towary do miasta, obowiązani są uiszczać na rzecz konserwacji dróg opłatę w łącznej sumie 12.000 zł. rocznie.

Od zapłaty specjalnych opłat drogowych wolni są właściciele pojazdów mechanicznych oraz konnych, wymienionych w art. 6, 7 i 8 ustawy z dnia 3. lutego 1931 r. o państwowym funduszu drogowym, pozamiejscowi właściciele autobusów osobowych, tudzież właściciele gospodarstw rolnych, położonych na terenach nowoprzyłączonych do miasta w dniu 1 kwietnia 1934 r.

§ 2.

Rozkładu ustalonej wyżej kwoty dokona Zarząd Miasta z prawem korzystania z przepisów art. 44 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 106 poz. 884 rok 1932) po wysłuchaniu opinji Komisji do spraw repartycji opłat, składającej się z 6-ciu członków wybranych przez Kolegjum Zarządu Miejskiego, oraz przedstawiciela Zarządu Miejskiego jako przewodniczącego, przyczem Zarządowi Miejskiemu przysługuje prawo zawierania ugody z płatnikami co do wymiaru opłaty.

Powyższy przepis jednak nie nakłada na Związek samorządowy kategorycznego nakazu

pertraktowania z płatnikiem i nie uzależnia możności nałożenia opłaty od niedojścia do skutku dobrowolnej ugody.

Połowa członków Komisji winna być powołana z grona płatników tychże opłat.

§ 3.

O wysokości przypadającej z rozkładu opłaty zostanie płatnik zawiadomiony wezwaniem płatniczem. Opłata winna być zapłacona w 2-ch równych ratach, płatnych w sierpniu i w grudniu względnie do 30 dni po dniu doręczenia nakazu płatniczego.

Okres wymiarowy pokrywa się z rokiem kalendarzowym.

Obowiązek płacenia opłaty powstaje z chwilą dopuszczenia do ruchu ulicznego przedmiotów wymienionych w § 1, przyczem część półrocza, przekraczająca jeden miesiąc, liczy się za całe półrocze, ustaje zaś z końcem tego półrocza, w którem wycofanie z ruchu nastąpiło.

§ 4.

Płatnicy opłaty obowiązani są zawiadamiać Wydział Podatkowy Zarządu Miejskiego w terminie dni 14-tu o każdym fakcie powodującym powstanie lub zgaśnięcie obowiązku płacenia opłaty oraz zgłaszać znajdujące się w ich posiadaniu przedmioty, podlegające opłacie w terminie i w sposób przewidziany w odpowiednich indywidualnych lub publicznych wezwaniach Zarządu Miejskiego.

§ 5.

Odwołania w sprawach wymiaru podatku wnosić należy w terminie i trybie przewidzianym w art. 48 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych.

§ 6.

Nieuiszczony w przepisanym terminie podatek ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kar za zwłokę i kosztów egzekucyjnych według postanowień ustawy ustawy z dnia 31. lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73 poz. 721), zmienionej częściowo rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17. maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46 poz. 401). W czasie obowiązywania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25. czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 62 poz. 580) zmienionego częściowo rozporządzeniami Rady Ministrów z dnia 2. stycznia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 4 poz. 24) i z dnia 28. stycznia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 10 poz. 78) koszty egzekucyjne pobierane będą według przepisów tego rozporządzenia.

§ 7.

Wykroczenia przeciwko przepisom o wymiarze i poborze podatku podlegają karze do wysokości 345,9 zł., o ile wykroczenie nie jest karalne według art. 62 — 66 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych.

§ 8.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez Urząd Wojewódzki w Łodzi i ogłoszeniu go w dzienniku Urzędowym Wojewódzkim, oraz podaniu do wiadomości publicznej stosownie do art. 1 i 47 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 106 z r. 1932 poz. 884).

Prezydent miasta
wz. (—) M. Siwik
Wiceprezydent

365.

Nr. 448/36

OBWIESZCZENIE.

Wydział Hipoteczny Sądu Okręgowego w Piotrkowie, obwieszcza, że po śmierci niżej wymienionych osób,* toczy się postępowanie spadkowe, a mianowicie po zmarłych:

1) Wacławie Płosa, właścicielu 3 mórg gruntu wchodzących do składu dóbr Gąski powiatu Piotrkowskiego,

2) Piotrze Matuszczaku, właścicielu działka gruntu Nr. 10 o przestrzeni 2 morgi 206 prętów kw. wchodzącego do składu dóbr Kłomnice powiatu Radomskowskiego,

3) Marii Salomei Błeszyńskiej, właścicielce dóbr Wierzbice powiatu Radomskowskiego,

4) Franciszku Ambroszczyku, właścicielu działka gruntu Nr. 14 przestrzeni 6 dziesięcin 1483 sążni kw. wchodzącego do składu kolonii Krzepczów Nr. II powiatu Piotrkowskiego,

5) Moszku Aronie Kierszu, wierzycielu ostrzeżenia na ogólną sumę 3000 złotych z % i kosztami 106 złotych 69 groszy, zapisanego na hipotekach dóbr Rękoraj i kolonii Rękoraj Nr. II powiatu Piotrkowskiego,

6) Michale Barwińskim, właścicielu działka gruntu Nr. 9 przestrzeni 3 dziesięciny 1522 sążni kw. wchodzącego do składu kolonii Janków Nr. 3 powiatu Brzezińskiego.

7) Jerzym Rogawskim, właścicielu dóbr Ignaców oraz dóbr Wojska powiatu Rawskiego.

Termin do regulacji powyższych postępowań spadkowych wyznaczony został na dzień 5 kwietnia 1937 roku w kancelarii Wydziału Hipotecznego Sądu Okręgowego w Piotrkowie, w którym to dniu osoby zainteresowane winny się stawić i zgłosić swoje prawa osobiście lub przez swych pełnomocników pod skutkami prekluzji.

366.

OGŁOSZENIE KURATORJUM OKRĘGU SZKOLNEGO WARSZAWSKIEGO w WARSZAWIE

z dnia 24 września 1936 r. Nr. I/27336/36

o zamknięciu szkoły.

Na podstawie ust. 2 art. 12 ustawy z dnia 11 marca 1932 r. o prywatnych szkołach oraz zakładach naukowych i wychowawczych (Dz. U. R. P. Nr. 33 poz. 343) oraz § 23 rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dn. 7. VI. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50 poz. 473) z dniem 30 czerwca 1937 r. została zamknięta prywatna religijna szkoła Hersza Mendla Abramowicza w Łodzi, przy ul. Jakóba 1.

Naczelnik Wydziału
(—) Cz. Statkiewicz.

Dział nieurzędowy.

OGŁOSZENIE.

Zarząd Więzienia w Piotrkowie zakupi w drodze przetargu nieograniczonego na czas od 1 października 1936 r. do 31 grudnia 1936 r. 1) żyta jednolitego, suchego 18600 kg, 2) jęczmienia 300 kg, 3) mąki żytniej 55% 1800 kg, 4) mąki żytniej 70% 1300 kg, 5) mąki pszennej „0000" 1800 kg, 6) pęczaku 1200 kg, 7) kaszy jęczmiennej 600 kg, 8) kaszy gryczanej 600 kg, 9) kaszy-manny 35 kg, 10) grochu polnego 600 kg, 11) grochu zielonego Volgera 600 kg, 12) makaronu łomu 30 kg, 13) kartofli żółtych 240000 kg, 14) buraków ćwikłowych 5400 kg, 15) cebuli 800 kg, 16) marchwi 7200 kg, 17) pietruszki 300 kg, 18) soli szarej 1800 kg, 19) pieprzu 18 kg, 20) liści laurowych 5 kg, 21) octu 5% 75 lt, 22) cykorii 90 kg, 23) cukru kryształu 700 kg, 24) śledzi (Matheiasy) 1100—1200 sztuk w beczce — 7 beczek, 25) bułek świeżych około 330 kg, 26) jajek około 40 sztuk, 27) masła około 40 kg, 28) słoniny grzbietowej 2000 kg, 29) mięsa wołowego 1200 kg — ubytek w kościach nie może przekraczać 15%, 30) głowizny wieprzowej 300 kg, 31) mleka pełnotłustego około 2000 litrów, 32) sody amoniakalnej (bielidło) 300 kg, 33) słomy żytniej prostej 7000 kg, 34) koniczyny czerwonej suchej 1800 kg, 35) siana dla koni 1800 kg i owsa 1800 kg.

Artykuły winny być dostarczone pierwszej jakości.

Oferty z dołączeniem próbek i kwitów na wpłacone do Kasy I. Urzędu Skarbowego w Piotrkowie na rachunek bieżący Nr. 3 tut. więzienia wadium w wysokości 5% wartości zaoferowanej dostawy, należycie opieczętowane i zalakowane z napisem „Oferta na dostawę artykułów żywnościowych" przesłać do dnia 30 września 1936 r. godz. 10 rano do więzienia w Piotrkowie, po czym nastąpi otwarcie ofert przez Komisję i ewentualnie ustny przetarg.

Oferenci mogą być obecni przy otwarciu ofert. Zarząd Więzienia niezależnie od zaoferowanych cen, zastrzega sobie prawo wyboru oferenta.

Informacji o szczegółowych warunkach przetargu udziela kierownik działu gospodarczego więzienia w Piotrkowie.

Piotrków Tryb., dnia 17 września 1936 r.

Naczelnik Więzienia.

Ogłoszenie o przetargu.

Więzienie w Sieradzu zakupi w drodze nieograniczonego przetargu:

Cukru 900 kg, kartofli 200.000 kg, mąki razowej 97% 18000 kg, mąki pytlowej 65% 7000 kg, mąki pszennej 65% 2100 kg, kaszy jęczmiennej 600 kg, pęczaku 600 kg, kaszy kukurydzanej 500 kg, ryżu „Burma II" 100 kg, kaszy manny 100 kg, kaszy jaglanej 100 kg, 8 sztuk beczek śledzi „Mathies" beczka a 1200 szt., ogórków kiszonych na zupę 1600 kg, grzybów suszonych 30 kg, pieprzu 6 kg, papryki 3 kg, czosnku 3 kg, liści laurowych 2 kg, majeranku 2 kg, kminku 5 kg, kaszy tatarczanej 400 kg.

Oferty z dołączeniem kwitu na wpłacone do Kasy Urzędu Skarbowego w Sieradzu wadjum w wysokości 5% wartości zaoferowanej dostawy, należy przesłać opieczętowane i zalakowane z napisem „Oferta na dostawę artykułów żywnościowych" do dnia 7 października 1936 r. godz. 12 do więzienia w Sieradzu w którym to dniu nastąpi komisyjne otwarcie ofert.

Wadjum można składać w Pożyczce Narodowej lub Inwystycyjnej. Próbki artykułów żywnościowych należy dołączyć obowiązkowo. Oferenci mogą być obecni przy otwarciu ofert. Więzienie zastrzega sobie prawo wyboru oferenta, oraz ewentualne przeprowadzenie przetargu ustnego, zwiększenie lub zmniejszenie ilości artykułów. Ceny winny być podane loco więzienie w Sieradzu, lub stacja kol. Sieradz.

Informacji udziela Naczelnik Więzienia w Sieradzu.

Sieradz, dnia 19 września 1936 r.

Naczelnik Więzienia
(—) Br. Geniusz.

OGŁOSZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO W RADOMSKU

z dnia 24 września 1936 r.

o przetargu ofertowym.

Zarząd Miejski ogłasza, że ma do sprzedania około 4.000 mtr.^{3} drewna sosnowego i olszowego w Nadleśnictwie m. Radomska, w odległości około 3 klm. od miasta Radomska, które będzie sprzedawane partiami.

Na jedną z partii **w ilości około 1.000 mtr.³ drewna** sosnowego w dłużycach Zarząd Miejski niniejszym ogłasza przetarg, który odbędzie się **w dniu 7 października 1936 roku o godz. 11 rano** w gabinecie służbowym burmistrza.

Vadium w wysokości 10% oferowanej sumy, wpłacić należy do K. K. O. w Radomsku na rachunek Zarządu Miejskiego

Oferty należy składać na imię Burmistrza z zaznaczeniem na kopercie „oferta na kupno drewna".

Termin składania ofert do dnia 7 października 1936 r. do godz. 10-ej rano.

Warunki oraz przepisy przetargowe bezwzględnie obowiązującą oferenta są do przejrzenia w Sekretariacie Zarządu Miejskiego codziennie w godzinach urzędowych.

Drewno na pniu oglądać można codziennie, po zgłoszeniu się w Nadleśnictwie Miejskim w Folwarkach.

Burmistrz:
(L. Kwaśniewski)

OGŁOSZENIE.

Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Żeńskiej w Częstochowie podaje do wiadomości, że w dniu 13/IX. 1936 r. na cele kulturalno-oświatowe zebrano na terenie powiatów: Piotrkowskiego, Radomszczańskiego i Wieluńskiego Zł. 48.33.

Ogłoszenie

Dyrekcja Towarzystwa Kredytowego miasta Łodzi podaje niniejszem do wiadomości, że z powodu spełzłych pierwszych licytacyj niżej wymienionych nieruchomości łódzkich obciążonych pożyczkami Towarzystwa Kredytowego miasta Łodzi, na zasadzie § 96 Ustawy tegoż T-wa — nieruchomości te zostały wystawione na powtórne licytacje, które rozpoczną się od sum nieumorzonych części pożyczek Towarzystwa Kredytowego miasta Łodzi, z dodaniem narosłych zaległości, kosztów i kar i z obowiązkiem spełnienia warunków licytacyjnych, wzmiankowanych w § 79 Ustawy Towarzystwa.

Powtórne licytacje odbędą się przed niżej wymienionymi Notarjuszami w Wydziale Hipotecznym Sądu Okręgowego w Łodzi, przy ul. Pomorskiej 21, o godz. 11-ej przed południem.

Zbiór objaśnień i warunki licytacyjne znajdują się w dokumentach Ksiąg Hipotecznych odpowiednich nieruchomości, oraz w Biurze Dyrekcji T-wa Kredytowego m. Łodzi, przy ul. Pomorskiej 21.

W razie gdybydzień wyznaczony do powtórnych licytacji był świąteczny, sprzedaż odbędzie się dnia następnego.

Nr. Nr. hipoteczny nieruchomości	Przy ulicy	Vadium Zł.	Licytacja rozpocznie się od sumy Zł. gr.	Przed notariuszem	Dnia
843 DE.	Żwirki	50.940.—	319.741.27	S. Baranowskim	22 grudnia 1936 r.
843 f.	Żwirki	10.180.—	60.762.79	H. Klesem	30 „ „ „

Łódź, dnia 3 września 1936 roku.

Ogłoszenie

Dyrekcja Towarzystwa Kredytowego miasta Łodzi podaje niniejszem do wiadomości, że z powodu spełzłych pierwszych licytacyj nieruchomości łódzkich, obciążonych pożyczkami Towarzystwa Kredytowego miasta Łodzi, na zasadzie § 96 Ustawy Towarzystwa — nieruchomości te zostały wystawione na powtórne licytacje, które rozpoczną się od sum nieumorzonych części Pożyczek Towarzystwa Kredytowego m. Łodzi, z dodaniem narosłych zaległości, kosztów i kar i z obowiązkiem spełnienia warunków licytacyjnych, wzmiankowanych w § 79 Ustawy Towarzystwa.

Powtórne licytacje odbędą się przed niżej wymienionymi Notarjuszami w Wydziale Hipotecznym Sądu Okręgowego w Łodzi, przy ul. Pomorskiej Nr. 21 o godz. 11-ej przed poł.

Zbiór objaśnień i warunki licytacyjne znajdują się w dokumentach Ksiąg Hipotecznych odpowiednich nieruchomości oraz w Biurze Dyrekcji Towarzystwa Kredytowego m. Łodzi, przy ul. Pomorskiej Nr. 21.

W razie gdyby dzień wyznaczony do powtórnych licytacji był świąteczny — sprzedaż odbędzie się dnia następnego.

Nr. Nr. hipoteczny nieruchomości	Przy ulicy	Vadium Zł	Licytacja rozpocznie się od sumy Zł gr	Przed notariuszem	Data
91	Drewnowskiej	93.520	634.828.41	J. Zaborowskim	17. XI. 1936
412-a	Południowej	52.160	303.141.08	B. Witkowskim	17. XI. 1936

Łódź, dnia 30 września 1936 r.

OGŁOSZENIE.

Zarządy Więzień łódzkich zakupią przetargiem nieograniczonym: 23000 kg. mąki żytniej 95%, 3800 kg. mąki żytniej 60%, 3300 kg. mąki pszennej 60%, 1200 kg. jęczmienia, 1100 kg. kaszy jęczmiennej, 1200 kg. kaszy gryczanej, 3000 kg. fasoli, 3000 kg. grochu, „Victoria", 3000 kg. słoniny, 1.250 kg. mięsa wołowego, 1020 kg. mięsa wieprzowego, 340000 kg. kartofli oraz inne artykuły w mniejszych ilościach, które zapodać może na żądanie Naczelnik Więzienia.

Oferty z próbkami artykułów i kwitami na wpłacone do Kasy Skarbowej wadium w wysokości 5% wartości zaoferowanej dostawy opieczętowane i zalakowane, z napisem „Oferta na dostawę artykułów żywnościowych" należy przesłać do dnia 10 października 1936 roku, godziny 10-ej, do więzienia w Łodzi, ul. Kopernika, w którym to czasie nastąpi komisyjne otwarcie ofert.

Zarządy więzień zastrzegają sobie prawo wyboru oferenta oraz ewentualnego przeprowadzenia przetargu ustnego, lub unieważnienia przetargu, w razie niezadowolniających wyników.

Informacji udziela Naczelnik Więzienia w Łodzi, ul. Kopernika.

Łódź, dnia 25 września 1936 r.

Naczelnik więzienia
(—) K. Majewski,
podkomisarz Str. Więz.

Ogłoszenie

Dyrekcja Towarzystwa Kredytowego miasta Łodzi podaje do powszechnej wiadomości, że niżej wyszczególnione nieruchomości w Łodzi położone, obciążone pożyczkami Towarzystwa, za niezapłacone raty wraz z zaległościami wystawione zostały na sprzedaż przez publiczne licytacje, odbywać się mające o godz. 11-ej z rana przed niżej wymienionymi notariuszami przy Wydziale Hipotecznym Sądu Okręgowego w Łodzi.

Zbiór objaśnień i warunki licytacyjne znajdują się w księgach hipotecznych odpowiednich nieruchomości, oraz w biurze Dyrekcji Towarzystwa Kredytowego m. Łodzi i tamże przeglądane być mogą.

W razie, gdyby dzień wyznaczony dla sprzedaży był świątecznym, sprzedaż odbędzie się dnia następnego.

Nr. Nr. hipoteczny nieruchomości	Przy ulicy	Vadjum Zł.	Licytacja rozpocznie się od sumy Zł. gr.	Przed notariuszem	Dnia
35/36/37	Pabjanickiej	79.000	592.500	R. Wodzińskim	15 grudnia 1936 r.
602/603/604	Piotrkowskiej	9.920	74.400	S. Tułeckim	15 „ 1936 „
2691	Kątnej	19.920	149.400	J. Zaborowskim	15 „ 1936 „
51 ros. b	Zawadzkiej	32.720	245,400	R. Wodzińskim	29 „ 1936 „
21-M	Północnej	23.900	179.250	H. Klesem	4 stycznia 1937 „
288-a-d	Mielczarskiego	18.640	139.800	P. Lewieckim	5 „ 1937 „
288-a-m	Mielczarskiego	1.380	10 350	A. Rżewskim	5 „ 1937 „
295	Ogrodowej	37.740	283.050	K. Okszą-Strzeleckim	5 „ 1937 „
320-k	Gdańskiej	10.900	81.750	S. Tułeckim	5 „ 1937 „
48-f	Zawadzkiej	8.640	64.800	S. Baranowskim	7 „ 1937 „
105/106/107	Drewnowskiej	1.100	8 250	H. Klesem	7 „ 1937 „
286	Ogrodowej	3.600	27.000	P. Lewieckim	7 „ 1937 „
721	Piotrkowskiej	27.780	208.350	A. Rżewskim	7 „ 1937 „
757-y	Zakątnej	12.000	90 000	K. Okszą-Strzeleckim	7 „ 1937 „
795-n	Żeromskiego	19.000	142.500	S. Tułeckim	7 „ 1937 „
897-c-a	Brzozowej	6 400	48 000	B. Witkowskim	7 „ 1937 „
938-F-G	Nawrot	13.000	97.500	R. Wodzińskim	7 „ 1937 „
1088	Kilińskiego	18.100	135 750	S. Baranowskim	8 „ 1937 „
1351	Traugutta	4.100	30.750	K. Okszą-Strzeleekim	8 „ 1937 „
795-t	6-go Sierpnia	4 280	32.100	S. Tułeckim	8 „ 1937 „
798-A	Gdańskiej	19.860	148.950	B. Witkowskim	8 „ 1937 „
1404	Cegielnianej	3.940	29.550	R. Wodzińskim	8 „ 1937 „
1537	Al. 1 Maja	35.320	264.900	J. Zaborowskim	8 „ 1937 „
2582	Łąkowej	60.000	450,000	S. Tułeckim	11 „ 1937 „
4310	Kątnej	11.000	82.500	B. Witkowskim	11 „ 1937 „
767	Piotrkowskiej	43.640	327.300	R. Wodzińskim	11 „ 1937 „
683-a	Wólczańskiej	12.000	90.000	J. Zaborowskim	11 „ 1937 „
321-k-x	Św. Jerzego	18.060	135.450	P. Lewieckim	11 „ 1937 „

oraz w m. Zgierzu

148/149	Gen. Dąbrowskiego	12.000	90.000	S. Baranowskim	11 stycznia 1937 r.

Łódź, dnia 12 września 1936 roku. **Dyrekcja T-wa Kredytowego m. Łodzi.**

OGŁOSZENIE.

Dyrekcja Towarzystwa Kredytowego miasta Łodzi zawiadamia niżej wymienionych właścicieli i wierzycieli, (w myśl § 81 ust. 2-go Ustawy) mających ujawnione prawa w wykazach hipotecznych następujących nieruchomości łódzkich:

nr. hip. 602/603/604 — Firma „Jakób Petters i S-ka" w Łodzi; Dom Agenturowy Barwanil St. Messing i S-ka; Firma Blum i Monitz w Łodzi; Firma „Fulmen" Górnośląski Handel Węgla sp. z ogr. odp. w Katowicach; Firma Salomon Loewinsohn w Łodzi; Firma Societe Anonyme des Matieres Coloruntes et. Products Chemianes de Saint-Danis w Paryżu; Firma Pabjanickie Towarzystwo Chemiczne sp. akc. w Pabjanicach; Firma Edward Groniowski w Warszawie; Firma „Progres" Zjednoczone Kopalnie Górnośląskie Sp. z ogr. odp. w Katowicach; Firma Artur Goldstadt sp. akc. w Łodzi; Firma Fabryka Chemiczna Wola Krysztoporska pod Piotrkowem; Firma L. B. Holliday i S-ka w Hooddersfield w Anglji; Firma Chemische Fabrik Vormals Sandoz w Bazylei w Szwajcarji; Firma August Oskar Teschich w Łodzi; Firma „Karpaty" Sprzedaż Produktów Naftowych sp. z ogr. poręką; Jakób Frenkel; Feliks Judkiewicz; Fiszel Bornstein; Otton Meyer, opiekun nieletniego Fritza-Gustawa Wahlmana; Adwokat Zdzisław Pechnik.

nr. hip. 51—ros. b — Lejzor vel Łazarz Wisteniecki; Wolf Sejneński; Szulim Himelfarb; Sara Rejza Lipowska; Nota vel Natan Uszakow; Moszek Luzer Opoczyński; Szmul-Mojżesz Wyszegrodzki; Gustaw-Adolf Knoch; Izaak Srebrnik.

nr. hip. 21-M — Basza Frajda Grajcarowa; Georg Wygodzki; Firma „Nestor" w Łodzi.

288-a-m — Chaim-Lejzer Mazur; Brunon-Teodor Moritz.

nr. 295 — Edmund Kühn;

nr. hip. 938-F-G — Franciszek i Natalja małżonkowie Kral.

nr. hip. 1351 — Izaak Srebrnik; Wolf Sejneński; Rywka Różana; Szulim-Mojżesz Wyszegrodzki; Matla Gauza; Szulim Himelfarb;

nr. hip. 1537 — firma „Guillaume Levaux" w Verviers.

nr. hip. 767 — Dawid Rubinstein współwłaściciel firmy Dom Handlowy Ekspedycyjny Thomas i Rubinstein; Szmul Kon.

nr. hip. 683-a — Wincenty Minor, Stefanja Minorówna, Aneta Minorówna, Helena Minorówna, Helena-Anna Obermanowa, Sędzia Handlowy Jakub Petters;

jako nie mających obranego miejsca prawnego zamieszkania, iż nieruchomości powyższe w m. Łodzi położone i obciążone pożyczkami T-wa Kredytowego m. Łodzi, na zasadzie § 78 Ustawy T-wa — wystawione zostały na sprzedaż przez publiczne licytacje, spowodu niezapłacenia raty styczniowej 1936 r. i poprzednich. Licytacje wymienione odbędą się przed niżej wyszczególnionymi notarjuszami, przy Wydziale Hipotecznym Sądu Okręgowego w Łodzi (ul. Pomorska 21) o godz. 11-ej przed poł. w terminach niżej podanych:

Nr. Nr. hipoteczny	ulica	Wysokość pożyczki Zł.	Suma od której rozpocznie się licytacja Zł.	Vadium Zł.	Termin licytacji	Notarjusz
602/603/604	Piotrkowska	49.600,—	74.400,—	9.920,—	15 grudnia 1936 r.	S. Tułecki
51 ros. b	Zawadzka	163.600,—	245.400,—	32.720,—	29 grudnia 1936 r.	R. Wodziński
21-M	Północna	119.500,—	179.250,—	23.900,—	4 stycznia 1937 r	H. Kles
288-a-m	Mielczarskiego	6.900,—	10.350,—	1.380,—	5 stycznia 1937 r.	A. Rżewski
295	Ogrodowa	188.700,—	283.050,—	37.740,—	5 stycznia 1937 r.	K. Oksza-Strzelecki
938-F-G	Nawrot	65.000, -	97.500,—	13.000,—	7 stycznia 1937 r.	R. Wodziński
1351	Traugutta	20.500,—	30.750,—	4.100,—	8 stycznia 1937 r.	K. Oksza-Strzelecki
1537	Al. I Maja	176.600,—	264.900,—	35.320,—	8 stycznia 1937 r.	J. Zaborowski
767	Piotrkowska	218.200,—	327.300,—	43.640,—	11 stycznia 1937 r.	R. Wodziński
683-a	Wólczańska	60.000,—	90.000,—	12.000,—	11 stycznia 1937 r.	J. Zaborowski

Przystępujący do licytacji obowiązany jest złożyć do rąk notarjusza odbywającego licytację vadium. Nieutrzymujący się przy licytacji będą mieli zwrócone vadia, pragnący brać udział w licytacji mogą stawać do tejże osobiście, lub przez pełnomocnika urzędownie zalegalizowanego.

Zbiór objaśnień i warunki licytacyjne znajdują się w dokumentach poszczególnych nieruchomości, oraz w Biurze Dyrekcji T-wa Kredytowego m. Łodzi, przy ul. Pomorskiej nr. 21 i tamże przeglądane być mogą.

W razie gdyby dzień wyznaczony do licytacji był świąteczny sprzedaż odbędzie się dnia następnego.

DYREKCJA TOWARZYSTWA KREDYTOWEGO
miasta ŁODZI.

Łódź, dnia 28 września 1936 r.

OGŁOSZENIA DROBNE

Abramowicz Leon, rocznik 1902, syn Mordki, zamieszkały w Łodzi, Legjonów 47, zgubił książeczkę wojskową i kartę mobilizacyjną, wydane przez PKU. Łódź-miasto II. 1360-1

Berger Mordka, Pomorska 35, zgubił dowód osobisty, wydany w Łodzi. 1170-3-3

Baranowska Wanda, Piotrkowska 6, zgubiła dowód osobisty, wydany w Łodzi. 1166-3-3

Bulwe Dawid, zgubił świadectwo przemysłowe kategorji IV na rok 1936. 1193-3-3

Borensztajn Icek-Majer, Cegielniana 23, zgubił 10 sztuk blanco-weksli po zł. 1000.— z wystawienia własnego oraz dowód osobisty, wydany w Łodzi. 1174-3-3

Brendler Jerzy, Łódź, ul. Rzgowska 19, zgubił prawo jazdy Nr. 10676, dowód rejestracyjny motocyklu ŁD. 84846 i dowód osobisty, wydany w Łodzi. 1133-3-3

Brodalka Feliks, Aleksandrów, Wierzbińska 10, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Łódź-pow. bzpł. 1

Bobowski Stanisław, syn Ludwika, rocznik 1910, zamieszkały Odeska Nr. 10, zgubił dowody wojskowe, wydane przez PKU. Łódź-miasto. 1365-1

Birenbaum Dawid, zgubił dowód osobisty, wydany przez Ekspoz. Łódzkiego Starostwa Grodzkiego. 1392-3-1

Blachowski Brunon, zgubił legitymację służbową Nr. 303 wydaną przez Urząd Skarbowy w Kole oraz legitymację Nr. 685 na przejazd kolejami, wydaną przez Izbę Skarbową Łódzką. 1041-3-2

Cendorf Icek-Majer, zgubił dowód osobisty, wydany w Aleksandrowie. 1188-3-3

Celmajster Majer, rocznik 1908, syn Mordki, zamieszkały w Łodzi, Gdańska 67, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Łódź-miasto I. 1368-1

Dr. Franciszkowi Cudnemu, zamieszkałemu w Sochaczewie, ulica 6-go Sierpnia, skradziono książeczkę stanu służby oficerskiej. 1067-1

Dziubiński Zygmunt, Lututów, zgubił dowód rejestracyjny samochodu ŁD 86213, wydany w Łodzi. 1406-3-1

Donderowicz Aleksander, rocznik 1899, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Konin, oraz dowód osobisty Nr. 43/30, wydany przez Zarząd Miejski w Slesinie. 1062-1

Ernst Feliks, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Łódź. zl. 1043/V.-1

Edelsburg Ajzyk, rocznik 1902, syn Szmula, zamieszkały w Łodzi, ulica Piłsudskiego Nr. 9, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Łódź-miasto. 1377-1

Eisenbraun Jadwiga, córka Ottona, urodz. 3 maja 1893 r. zamieszkała w Łodzi, Piotrkowska 68, zgubiła dowód osobisty wydany przez Zarząd Miejski m. Łodzi. 1341-3-2

Firmie Emil Haebler zaginął dowod rejestracyjny samochodu ŁD. 85437, wydany w Łodzi. 1150-3-3

Futerman Abram, Traugutta 2, zgubił paszport zagraniczny, wydany przez Starostwo Grodzkie Łódzkie. 1122-3-3

Firmie S. Hamburski, Łódź, Piotrkowska 42, zginęło świadectwo handlowe II. kategorji i świadectwo przemysłowe VI kategorji na rok 1936, wydane przez 9 Urząd Skarbowy w Łodzi. 1310-3-2

Fryc Antoni, zamieszkały wieś Poćwiardówka, zgubił pozwolenie na broń, wydane przez Starostwo Powiatowe Brzezińskie. 1344-3-2

Fiszer Bolesław, rocznik 1907, syn Andrzeja, zamieszkały w Łodzi, Pryncypalna 30, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Łódź-miasto. 1362-1

Francman Krystjan z Eufeminowa, zgubił dowód tożsamości konia serja D. Nr. 396573. 1376-1

Firma Thiele Bruno, 28 p. Strz. Kan. 65, zgubiła potwierdzenie zgłoszenia na prowadzenie fabryki przyrządów tkackich, wydane przez Zarząd Miejski w Łodzi 1928 roku. 1384-1

Firma „Wełnianka" A. Rozenberg i Abram Korzec, zgubiła świadectwo przemysłowe Nr. 937, kategorji II-ej, wydane przez 9 Urząd Skarbowy w Łodzi. 1390-3-1

Fabjanowski Władysław, rocznik 1903, syn Stanisława, Piwna Nr. 49, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Kutno. 1395-1

Firma „Paul Desurmont, Motte i S-ka" w Łodzi, zgubiła uprawnienie przemysłowe na prowadzenie mechanicznej pralni, czesalni, przędzalni i farbiarni wełny, wydane przez Urząd Wojewódzki Łódzki za Nr. 1646. 1401-3-1

Fortuński Aron-Lewek, 6-go Sierpnia 43, zgubił dowód osobisty, wydany w Łodzi. 1407-3-1

Grodzicki Józef, zgubił pokwitowanie na książeczkę wojskową, wydane przez VIII. Komisarjat Policji Państwowej w Łodzi. 1382-1

Gliksman Leon, zgubił zezwolenie na sprzedaż uliczną owocami i wodą sodową, wydane przez Starostwo Grodzkie Łódzkie. 1393-1

Grodzickiemu Michałowi, Studzianki, pow. piotrkowskiego skradziono rewolwer F. N. kal. 6,35 Nr. 979787. 1316-3-2

Grzesik Józef, Kilińskiego 190, zgubił dowód osobisty wydany w Łodzi. 1129-3-3

Gajdówna Józefa, Karsznice, zgubiła dowód osobisty wydany w Zduńskiej Woli. 1165-3-3

Gotlib Chana, Piotrkowska 26, zgubiła dowód osobisty wydana w Łodzi. 1157-3-3

Gasslerówna Ela, Łódź, Piotrkowska 93, zgubiła paszport zagraniczny, wydany przez Starostwo Grodzkie Łódzkie. 1182-3-3

Hiller Mendel-Ber, rocznik 1904, syn Lajzera, Łódź, Krótka 4, zgubił tymczasowe zaświadczenie wojskowe kategorji E., wydane w Łodzi. 1363-1

Hauzer Szulim, rocznik 1912, syn Zeliga, zamieszkały w Brzezinach, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Tomaszów-Mazow, oraz koncesję na jedną dorożkę konną, wydaną przez Starostwo Brzezińskie. 1389-1

Hepner Szlama, rocznik 1910, syn Joska, zamieszkały w Łodzi, Lipowa 31, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Warszawa. 1405-1

Jańczak Adam, rocznik 1890, syn Stanisława, zamieszkały w Łodzi, Łagiewnicka 56, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Kalisz. 1370-1

Janiecówna Helena, Andrzeja 24, zgubiła dowód osobisty wydany w Łodzi. 1387-3-1

Jachowicz Jan z Radomska, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Radomsko. 1070-1

Klajner Mojżesz, rocznik 1908, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Warszawa-miasto. 1412-1

Karówna Rajzla, Zduńska-Wola, zgubiła legitymację urzędniczą, wydaną przez Inspektorat Szkolny Zduńsko-Wolski, dowód wydany w Zduńskiej-Woli, oraz świadectwo obywatelstwa, wydane przez Starostwo Powiatowe Sieradzkie. 1179-3-3

Kühn Erwin, Pabjanice, Polna 31, zgubił dowód osobist2 wydany przez Starostwo w Łasku. 1126-3-3

Komisarz Rządu m. Gdyni, unieważnia zgubiony dowód osobisty Nr. 994, wystawiony przez Zarząd Gminny w Kazimierzu-Buk. w dniu 31. V. 33 r. na nazwisko Jana Paluszewskiego. Poz. Dz. Gł. 149-3-3

Kozioł Bronisław i Oberman Hugo, Komunikacja Autobusowa w Bełchatowie, zgubili rozkład jazdy autobusu ŁD. 83154. 1139-3-3

Kowalec Franciszek, wieś Podkiejsze, zgubił dowód osobisty, wydany przez Zarząd Gminy Lubotyń. 1057-3-2

Kupersztajn Gecel, Tyszowce, zgubił dowód osobisty, blanco weksel Nr. 805 na zł. 5 000,— oraz nakaz zapłaty na zł. 128,—, wydane przez Sąd Grodzki w Tyszowcach na imię Tukendorfa. 1359-3-1

Krawiecki Franciszek, rocznik 1908, syn Franciszka, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U Łódź-miasto II. 1371-1

Kacprzak Genowefa, zgubiła dowód osobisty, wydany w Łodzi. 1379-1

Kulbas Bronisław, zgubił świadectwo ukończenia 6-klas Szkoły Powszechnej Nr. 25 w Łodzi. 1380-1

Kotowicz Bronisław, Piotrków, Al. 3-go Maja 14, zgubił rewolwer kaliber 6,35 Nr. 399302. 1381-3-1

Kamiński Antoni, rocznik 1899, syn Aleksandra, zamieszkały w Aleksandrowie, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Łódź-miasto I. 1383-1

Kucharski Walenty, rocznik 1889, syn Konstantego, zamieszkały w Widzewie, Szosa Rokicińska 23, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez P. K U. Tomaszów-Mazow. oraz dowód osobisty, wydany przez Zarząd Gminy Chojny. 1388-1

Klepper Henryk, rocznik 1911, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Łask. zl. 1027/V.-1

Kacprzak Wincenty, rocznik 1912, syn Stanisława, zamieszkały w Łodzi, Radwańska 57, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Kalisz. 1402-1

Knapp Arno, Kilińskiego 109, zgubił zezwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr. 8455, wydane w Łodzi. 1396-3-1

Kryszkówna Rita, zgubiła dowód osobisty, wydany przez Magistrat m. Łodzi. 1391-3-1

Krawczyk Marcin, rocznik 1902, zamieszkały w Rybieńcu, powiatu chełmińskiego (Pomorze), zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Kalisz. 1069-1

Krysiak Wacław, zgubił świadectwo 5 oddz. Szkoły Powszechnej Nr. 71 w Łodzi. 1410-1

Knapp Leonard, rocznik 1894, zamieszkały w Piotrkowie-Tryb., ulica Leonarda 16, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Łódź-powiat. 1064-1

Losman Hersz, Kilińskiego 18, zgubił dowód osobisty wydany w Łodzi. 1124-3-3

Liss Mordka-Jakób, 11 Listopada 13, zgubił dowód osobisty, wydany w Ozorkowie. 1144-3-3

Lachman Golda-Rajzla, zgubiła paszport zagraniczny, wydany przez Konsulat Polski w Paryżu 1160-3-3

Lubczyński Aleksander Łódź, Lutomierska 21, zgubił świadectwo ukończenia Dokształcającej Szkoły Zawodowej w Łodzi. 1361-1

Ligner Władysław, wieś Węgłczew, zgubił dowód osobisty Nr. 614 ser. B. 271425, wydany przez Zarząd gminy Wróblew 1065-1

Łomaz Józef, zgubił zaświadczenie rejestracyjne wydane przez PKU. Łódź-miasto. 1397-1

Mazur Józef, Pabjanice, Bugaj 89, zgubił dowód osobisty, wydany przez Zarząd Miejski w Pabjanicach. 2-2

Międzymiastowa Komunikacja Autobusowa Spółka z o. o. Lutomierska 13, zgubiła zaświadczenie koncesyjne oraz zaświadczenie o rejestracji ŁD. 311, wydane przez Urząd Wojewódzki Łódzki. 1127-3-3

Michalski Leon zgubił książeczkę wojskową wydaną przez PKU. Łódź II. zl. 1035/V.-1

Michalski Kornel roczn. 1891, zgubił książeczkę wojskową wydaną przez PKU. Konin. zl. 1032/V.-1

Milker Aleksander, zamieszkały w Łodzi, Gdańska 17, zgubił dowód osobisty wydany przez Starostwo grodzkie w Łodzi. 1358-3-1

Mauer Władysława, Wrześnieńska 42, zgubiła legitymację bezrobocia wydaną w Łodzi. 1353-1

Markiewicz Franciszek z Warty, zgubił ksieżeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Jarocin. 1061-1

Motyl Roman, rocznik 1910, syn Katarzyny, zamieszkały w Kwiatkówku, gminy Tum, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Kutno. 1072-1

Nowak Menachem roczn. 1912, zgubił książeczkę wojskową wydaną przez PKU. Kalisz. zl. 1062/V.-1

Orbach Słaja-Falek 6-go Sierpnia 1', zgubił paszport zagraniczny wydany przez Konsulat w Strasburgu. 1132-3-3

Olesiński Zenon, zgubił pozwolenie na prowadzenie pojazdu mechanicznego Nr. 4762, wydane w Łodzi. 1146-3-3

Oleśkiewicz Stefan z Radomska, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez PKU Piotrków. 1071-1

Ostowi Walentemu, rocznik 1911, synowi Wawrzyńca, zamieszkałemu w Kociołkach, gmina Grabica, skradziono książeczkę wojskową i kartę mobilizacyjną wydaną przez PKU. Piotrków. 1068-1

Otrębie Józefowi rok 1901, synowi Rocha zamieszkałemu w Łodzi, ul. Zielna 35 skradziono książeczkę wojskową wydaną przez PKU. Łódź-miasto. 1375-1

Osmulski Stefan rok 1904, syn Stanisława w Łodzi, ulica Limanowskiego 119, zgubił książeczkę wojskową wydaną przez 4 pułk Saperów w Sandomierzu (PKU.-Łódź). 1400-1

Płócienniczak Leon, Kalisz, Skarszewska 7, zgubił pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych za Nr. 7524. 1027-3-3

Polowa Stefanja z Łubnic, zgubiła dowód osobisty, wydany przez Zarząd Gminy Dzietrzkowice za Nr. 572. 1028-3-3

Popiołkowi Józefowi ze Słostowic, gminy Kamieńsk, powiatu piotrkowskiego skradziono książeczkę wojskową rocznika 1904 wydaną przez PKU. Piotrków, świadectwo moralności, świadectwo moralności, świadectwo obywatelstwa wydane przez Starostwo Powiatowe w Piotrkowiedwa weksle 100 złotowe in blanko, dowód tożsamości konia ser. E. Nr. 697121 wystawiony na nazwisko Józefa Popiołka. 1074-1

Pospiech Józef rok 1912, zgubił książeczkę wojskową wydaną przez PKU. Łódź II. zl. 1063/V.-1

Połacz Hilel rok 1889 zgubił książeczkę wojskową wydaną przez PKU. Kalisz. zl. 1047/V.-1

Pawlikowski Florjan rok 1897 zgubił książeczkę wojskową z kartą mobilizacyjną wydaną przez PKU. Łódź. zl. 1048/V.-1

Piotrowski Zygmunt, rocznik 1907, zgubił książeczkę wojskową wydaną przez PKU. Kalisz. zł. 1030/V.-1

Ryk Frydrych Piotrkowska 183 zgubił dowód osobisty wydany w Łodzi. 1302-3-2

Rywen Chajm, Koło, 11 Listopada 7, zgubił świadectwo szkolne klasy 4-ej, wydane przez Szkołę Powszechną Nr. 5 w Kole. 1372-1

Radziejewski Anszel, rocznik 1901, syn Icka, zamieszkały w Pabjanicach, zgubił książeczkę wojskową i kartę mobilizacyjną, wydane przez PKU. Łódź-miasto. 1366-1

Rudawski Piotr, zgubił legitymację urzędową Nr. 760 wydaną przez Komendę Wojewódzką Policji w Łodzi. zl. 1036/V.-1

Radzikowski Wacław, zgubił zezwolenie na broń Nr. 10667 wydane przez Łódzkie Starostwo Grodzkie. zl. 1037/V.-3-1

Rybak Zygmunt, rocznik 1896, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Łódź-miasto, dowód osobisty, wydany przez Gminę Bełchatówek pow. Piotrkowskiego. 1364-3-1

Rol Wacław, wieś Nietuszyn, powiat Wieluński, zgubił legitymację nauczycielską, wydaną przez Inspektorat Szkolny w Wieluniu. 1374-1

Rogowski Jan, rocznik 1907, syn Jana, Aleksandrów, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Łódź-powiat. bzpł. 1

Skoczylas Josek, Łódź, Zawadzka 30, zgubił dowód osobisty, wydany w Łodzi. 1307-3-2

Sztyft Łaja, Gdańska 95, zgubiła dowód osobisty, wydany w Łodzi. 1172-3-3

Szarf Chil, Łódź, Żeromskiego 12, zgubił pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, wydane w Łodzi. 1178-3-3

Słomczewski Kazimierz, zgubił świadectwo szkoły powszechnej Nr. 81 w Łodz zl. 1038/V.-1

Szuw Dina, Zawadzka 50, zgubiła dowód osobisty, wydany w Łodzi 1386-3-1

Skonieczna Marjanna, zamieszkała w Kole, Nagórna 5, zgubiła dowód osobisty, wydany przez Zarząd Gminy Szydłów, pow. piotrkowskiego. 1063-1

Sachs Tadeusz, rocznik 1899, syn Józefa, zamieszkały w Łodzi, Kopernika 42, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Łódź-miasto II. 1409-1

Sołtysiak Jan, zgubił legitymację służbową, wydany przez Izbę Skarbową Łódzką. 1404-1

Sapińskiemu Stanisławowi, rocznik 1897, ze wsi Piaski-Leśne, skradziono książeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Kutno. 1078-1

Skosowski Lajb-Wolf, Piłsudskiego 38, zgubił paszport zagraniczny, wydany przez Starostwo Grodzkie Łódzkie w 1929 r. 1136-3-3

Samochód Spółka z o. o., Tomaszów Mazowiecki, zniszczono przez spalenie zaświadczenie koncesyjne oraz rozkład jazdy autobusu ŁD. 82552, wydane przez Urząd Wojewódzki Łódzki. 1129-3-3

Strzemżalski Marian, zgubił pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr. 5425, wydane w Łodzi. 1164-3-3

Szczuczyner Srul-Gabryel, zgubił pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr. 10201, wydane przez Urząd Wojewódzki Łódzki. 1145-3-3

Tomaszewski Kazimierz, rocznik 1908, syn Antoniego, zamieszkały w Kawnicach, pow. konińskiego, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Konin. 1066-1

Trzepałkowski Feliks, rocznik 1895, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Łódź-miasto II. 1354-1

Trojanowski Zygmunt, rocznik 1901, syn Jana, zamieszkały w Łodzi, Rokicińska 9/11, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez 82 p. p w Brześciu n/Bugiem. 1399-1

Tatucha Józef, wieś Grzybki, zgubił paszport zagraniczny, wydany przez Konsulat Polski w Paryżu. 1151-3-3

Untejglich Abram, rocznik 1896, syn Moszka, Łódź, Gdańska 22, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Łódź-miasto, oraz dowód osobisty, wydany w Łodzi. 1398-1

Woronowa Marja, zgubiła legitymację Nr. 1019/4268, wydaną przez Inspektorat Szkolny Łódzki. 916/V-3-3

Wrzosek Władysław, 28 p. strz. kaniowskich 29, zgubił pozwolenie na broń, wydane przez Starostwo Grodzkie Łódzkie i rewolwer kaliber 7,35 Nr. 361515. 958-3-3

Wandel Józef, zgubił pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr. 6578, wydane w Łodzi. 1149-3-3

Wypchło Walerja, wieś Dębina, gmina Naramice, zgubiła dowód osobisty Serji B. 003384 Nr. 59/34, wydany przez Zarząd gminy Mokrsko. 1053-1

Wojciechowski Zenon, Łódź, Marysińska 99, zgubił świadectwo 6 klas. Szkoły Powszechnej Nr. 21 w Łodzi. 1356-1

Wójcikowski Jan, rocznik 1901, syn Wincentego, Łódź, Kilińskiego 184, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Łódź-miasto I. 1394-1

Wieczorkowi Józefowi, rocznik 1907, syn Ignacego, wieś Kacprowo, gmina Krzyżanów, skradziono książeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Piotrków. 1080-1

Włodarczykowi Władysławowi, skradziono dowód osobisty, wydany w Zgierzu, oraz legitymację Ubezpieczalni Społecznej w Łodzi. 1367-1

Zemełko Irena, zgubiła dowód osobisty, wydany przez Zarząd Gminy Konie, pow. Grójeckiego. 1135-3-3

Ziętalskiemu Antoniemu skradziono dowód osobisty wydany przez Zarząd Miejski w Łodzi, książeczkę do Krzyża Niepodległości, książeczkę wojskową, wydane przez PKU. Łódź-powiat oraz pozwolenie na broń, wydane przez Starostwo Grodzkie Łódzkie. 1186—3-3

Zajdler Chil-Uszer, Piotrkowska 28, zgubił świadectwo przemysłowe kategorji II na rok 1936. 1180—3-3

Znamirowska Chaja, Al. Kościuszki 29, zgubiła dowód osobisty, wydany w Łodzi. 1335-3-2

Zostały skradzione dwa dowody osobiste, wydane przez Zarząd Miejski w Łodzi, na nazwisko Małki i Izraael małżonków Litman. 1308-3-2

Żłobiński Florjan rocznik 1914, syn Józefa, zamieszkały w Łodzi, Bohaterów 81, zgubił zaświadczenie wojskowe wydane przez PKU. Łódź-powiat. 1355-1

Zaspa Franciszek, rocznik 1901, zgubił książeczkę wojskową wydaną przez PKU, Łask. zl. 1075/V.-1

Zostały zgubione lagitymacje ubezpieczeniowe Nr. 4000883 na nazwisko Antoniny Czekalskiej i Nr. 4296768 na nazwisko Józefa Kopica, wystawione przez Ubezpieczalnie Społeczną w Pabjanicach. 1076/7-1

Zgubiono dwa dowody tożsamości koni Ser. A. Nr. 293513 i Ser. F. Nr. 957353 wystawione przez R.I.K. w Łodzi na nazwisko właściciela Błaszczyka Piotra, wieś Gora, gmina Tum. 1385-1

Zgubiono dowód tożsamości konia Serja E. Nr. 701632 wystawiony na nazwisko właściciela Józefa Zimniaka zamieszkałego w Kaliszu. 1037-1

Zgubiono kartę rzemieślniczą, wydaną przez Starostwo Powiatowe Łaskie w czerwcu 1934 roku na nazwisko Stanisława Frydrychowskiego z Szczercowa. 203-2-1

Zgubiono dowód tożsamości konia ser. A Nr. 424764, wystawiony na nazwisko właściciela Józefa Szwankowskiego z Sieradza. 1079-1

Zgubiono dowód tożsamości konia ser. A. Nr 337336, wystawiony przez R.I.K. w Częstochowie na nazwisko właściciela Jana Bąka. 1075-1

Zgubiono paszport zagraniczny wydany przez Konsulat Czechosłowacki w Warszawie na nazwisko Starka Józefa Florjana i żony Hedwigi. 1408-3-1

Zginęły 2 dowody zastawowe do polis Towarzystwa Ubezpieczeń „Europa" S. A. w Warszawie:
1) Nr. 15320 Majera Przygórkiego
2) Nr. 15517 Fajgi Przygórskiej.
Znalazca zechce złożyć do biura T-wa w Warszawie, ulica Marszałkowska 136, lub w Oddziale w Łodzi, ulica Piotrkowska 123.
W razie niezłożenia dowodów do dnia 3/XII. 1936 r. będą wydane Przygórskim duplikaty. rk 106-1

Zgubiono książeczkę wojskową, wystawioną na nazwisko Kazimierza Henryka Staszewskiego roczn. 1907. 1411-1

Prenumerata wynosi: kwartalnie zł. 4.50, rocznie zł. 18.— wraz z przesyłką pocztową.

Konto w P. K. O. Nr. 30091 Administracja Dziennika Wojewódzkiego w Łodzi.

Adres Redakcji i Admin.: Urząd Wojewódzki, Łódź, Ogrodowa 15, tel. 158-50. **Administracja** czynna od godz. 9—13 popoł.

Cena pojedyńczego egzemplarza 75 gr.

Administracja przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. — Ceny ogłoszeń: drobne 1 krotne 5 groszy za wyraz, najmniej zł. 1 50 — 3 krotne 30 groszy za wyraz. Zwyczajne: 30 groszy za wiersz milimetrowy (szpalty redakcyjnej).

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Dziennika Wojewódzkiego należy wnosić do miejscowych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Zakłady Graficzne J. K. Baranowskiego w Łodzi, Piotrkowska 111, tel. 138-60. 6/36.